

Edini slovenski dnevnik
v Zedinjenih državah
Velja za vse leta . . . \$3.00
Ima nad 8000 naročnikov.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 176. — STEV. 176.

NEW YORK, SATURDAY, JULY 27, 1912. — SOBOTA, 27. MAL. SRPANA, 1912.

VOLUME XX. — LETNIK XX.

Krvavi štrajkarski izgredi v W. Va. Briči in vojaštvo proti premogarjem.

OKOLI STO PREMOGARSKIH DELAVEV SE JE SPOPRIJELO Z ODDELKOM BALDWINOVIH DETEKTIVOV, KI SO ČUVALI ROVE S STROJNIM TOPOM.

MRTVI NA OBEH STRANEH.

V NASTALI BITKI JE PADLO SEDEM DETEKTIVOV IN TREJE PREMOGARJEV. — GUVERNER GLASSCOCK JE BRZOJAVIL ZA VOJAŠKE ČETE.

Charleston, W. Va., 26. jul. — Družbini briči so zasedli visočne in streljali na prebivalstvo. Sedem čuvajev in troje premogarjev je bilo danes v neki bitki pri Musklou. Premogarji, katerih je bilo kakih sto, so se spoprijeli z oddelkom Baldwinovih detektivov, ki so se v Musklou, kjer so začeli streljati na hišo uradnikov premogarskih druž ter one, v katerih bivajo oboroženi čuvajevi. Dve uri je trajal ta boj, skoraj brez vsakega predstava. Štrajkarji so oddali nad 5000 strelrov, medtem, ko so streljali uradniki druž nanje z brzostnim topom. Koliko delavev in pomožnih šerifov je padlo, še ni znano, ker je vsaka zveza z Musklou pretregana.

Med štrajkujočimi premogarji in oboroženimi čuvaji se je razvila pravčata bitka v razkropljenih četah.

Detektiv Mw. Phaup, šef Baldwinovih ljudi v tem okraju, je umrl danes zjutraj v Shertering Arms hotelu v Hanfordu, kamor so ga prepeljali po spopadu. Dinamitna bomba, ki je razdelala top, je ubila razum Gaujouta še vedno njegovih tovarishev.

Na hribih ob obeh straneh Creeka pokajo danes cel dan puške karov v vojni. V dolino ni moč priti. Za boje, ki so se razvili kmalu po započetku štrajka dne 20. aprila, so odgovorne oblasti. V neki peticiji sodišče so se premogarji bričko pritoževali, da so postavili druži v službo oborožene čuvajev. Sodišče se ni oziralo na prisotne delavev, ampak je prošlo kratkomalo odbilo.

Zaljubljeni starček.

Utica, N. Y., 26. jul. — Radi nešrečne ljubzni bi 65letni Ernest Speck skor postal morilec in samomil. Dasiravno je oženjen in ima ženo in otroke v Jamaicai. L. I. se je vendar zatebel v 22letno Mary Stark, ki pa ni hotela nicens o njem vedeti. Včeraj zjutraj je prišel v sobo dekle, ki je še spala. Vprašal jo je, če ga hoče vzet. Ker ga je zopet odklonila, je dvakrat ustrelil nanjo, a je ni pogodil. Starkova je usla in obvestila policije. V žepu Specka so našli vrv, a že pripravljeno zanjko. Policije sklepa iz tega, da je nameraval najprvo umoriti dekle in nato še samega sebe.

Nenavadna smrt.

Pittsburgh, Pa., 26. jul. — 30letni Peter Polus, prevoznik ledu, je tukaj na tako neobičajen način našel svojo smrt. Na ramah je nesel velik kos ledu ter se dotaknil s tem v kleti slabo izolirane električne žice, ki je imela 22000 volttov. Električni tok je možana mestu ubil. Zdravnik je dognal, da so bila tla v kleti mokra, ravnatako oblike moža, vsled česar je nastal kontakt. Dosedaj še ni bil znan enak slučaj.

Političen umor.

Jonesville, Va., 25. julija. — V sled umora demokrata dr. James W. Walden, je nastalo tukaj tako sovražstvo med obema strankama, da so bojijo oblasti resnih nemirov. Proces zoper 200 "Mountainers", ki so obtoženi, da so prodajali svoje glasove, je napotil oblasti, da so ukrenile obširne varnostne naredbe v varstvu porote in sodnega dvora. Sodniki Skeen je prejel slediče brzojavca: V naši skupini nas je 38. Predno se odločimo, da gremo v ječo, bomo rajše umrli ter ali v pekel.

Porčil svojo pranečakinjo. Poughkeepsie, 26. julija. — V Millbrook je včeraj poročil 75letni Stephen Seutt svojo pranečakinjo, Alice See, ki je stara 22 let. Seutt živi v Verbaak, Dutchess County, ter je jeden najpremožnejših prebivalcev tega mesta.

Mr. Seutt ni bil nikdar videl gospodine See. Pred par dnevi pa je srečal v Rock City, kjer je bila ona na obisku pri svojih sorodnikih. Na starega moža je globoko vplivala njena lepota in mladostna svežost. Dvoril ji je s tako unemo, da je bila včeraj prisiljena reči: da.

Sin "mladega" ženina ni bil nič kaj vzredoten, ko je zvedel o očetovem koraku, vendar je pa že zelo novima zakonskima obilo sreče. Soprga starega ženina je umrli pred enim letom.

Politična kronika.

Roosevelt in Bryan.

Prejšnji predsednik napada Bryan in Ryana, in pravi, da je eden slabši kot drugi.

PROTI WILSONU.

Guvernerju Wilsonu se bo še jako otepalja njegov "Zgodovina amerikanskega naroda".

Programski govor, ki ga bo imel Theodore Roosevelt dne 5. avgusta na narodni konvenciji progresivne stranke v Chicago, bo vseboval v prvi vrsti obsodbo vsega tega, kar je mogoče združiti v osemsto. Odpravili so se v Musklou, kjer so začeli streljati na hišo uradnikov premogarskih druž ter one, v katerih bivajo oboroženi čuvajevi. Dve uri je trajal ta boj, skoraj brez vsakega predstava. Štrajkarji so oddali nad 5000 strelrov, medtem, ko so streljali uradniki druž nanje z brzostnim topom. Koliko delavev in pomožnih šerifov je padlo, še ni znano, ker je vsaka zveza z Musklou pretregana.

Med štrajkujočimi premogarji in oboroženimi čuvaji se je razvila pravčata bitka v razkropljenih četah.

Washington, D. C., 26. jul. — V poslanski zbornici je postanec Rodenberg iz Illinois ostro napadal guvernerja Wilsona radi njegovega spisa "Zgodovina amerikanskega naroda", v kateri označuje Thomas Jeffersona kot aristokrata, Washingtona pa kot vodjo, ki je sam potreboval nadzorstvo (Kakor znano, je povedal guverner Wilson v omenjenem spisu tudi, da so mu Kitajci ljubiš nasejenci, kakor Poljaki, Ogrini in Lichtenštejn). Vinko je izjavil, da bo zvezno apelacijsko sodišče in če ne to, pa zvezno vrhovno sodišče prav gotovo razveljavilo razsodbo.

Prihodnji teden pričakujejo v New Yorku 16 parnikov, ki prilejajo seboj kakih 10,000 nasejencev. Večina nasejencev pride iz južnih evropskih pristanišč.

Z naselniškega otoka.

Ubežniki pričakovani.

Soprga nekega dunajskoga inženirja, stara 45 let, je pobegnila s 22 let starim godcem.

OBLASTI OBVEŠČENE.

Na "otoku solza" se nahaja 235 naseljencev, ki še niso bili zasišani. 16 parnikov.

Avtro-ogrski glavni konzulat v New Yorku je dobil te dni od dunajskoga policijskega prezidija brozavko z naznako, da je pobegnila od tam neka Marie Hart, stara 45 let, soprga državnega inženirja Hans Harta s 22 let starim godcem Aleksandrom Noisserom. Seboj je vzela tudi 15 let staro hčer.

Konzulat je predložil naselniški oblasti omenjeno brzojavko s prosnjem, da pridrži ubežnike. To se tuji zgoditi, in čim pride nezvesta žena v "nevarni starosti" s svojim mladim ljubimcem sem, bodela obočna poslana nazaj.

Za četrtek se je izkrcalo iz parnika "Hamburg" sicer le 100 naseljencev, vendar se nahaja v inkvizicijskih prostorih na Ellis Islandu še 235 oseb brez zasišanja. Med njimi je tudi neki Wollich iz Černovice na Galiskem, ki je poneveril tam 10,000 K. Poslan bodel' nazaj.

Prihodnji teden pričakujejo v New Yorku 16 parnikov, ki prilejajo seboj kakih 10,000 nasejencev. Večina nasejencev pride iz južnih evropskih pristanišč.

ZA SAMO 1 DOLAR DOBLJATE "GLAS NARODA" SKOZI 4 MESECE VSAK DAN.

K ROSENTHALOVemu UMORU.

Milijonar -- morilec

ostane v blaznici.

Sodnik Keogh je razsodil včeraj, da znani Thaw ne sme biti izpuščen na svobodo.

THAW RAZOČARAN.

Milijonarju, ki je ustrelil arhitekta Whiteja, je s tem izpodletel tretji poizkus.

Znani milijonar Thaw mora ostati v blaznici. Tako je razsodil včeraj popoldne sodnik Keogh v White Plains, in je svojo razsodbo utemeljil s tem, da je Thaw v očeh postavil še vedno blazen, da bi bil tedaj nevarno, ga izpuštit na svobodo. Tako je izpodletel tudi tretji poizkus Harry K. Thawa, ki je ustrelil pred šestimi leti arhitekta Whiteja. Smrtni kazni se je odtegnil s tem, da se je dal vtakniti v blaznico, iz katere sedaj ne more.

Za Thawa in njegove ožje sorodnike, ki so izdali že nad en milijon dolarje, za oprostitev, pomenja ta razsodba seveda novo razočaranje. Posebno še, ker so prve dni zasliševanja pred sodnikom Keoghom upali, da proderote sedaj.

Z veseljem je pa sprejela razsodbo Mrs. Nesbitt Thaw, ki se bojni za svoje življenje, če bi bil njene soprog prost. Thaw sam pa je izjavil, da bi bil njegov prvki korak, ako bi bil prost, da bi se dal v Pittsburghu ločiti od svoje nevezne žene.

Štorklja v ambulanci.

Na poti bolniču je gospa Nataša Petersen, s št. 74 juž. 3 ceste Williamsburg, New York, v ambulancem vozu porodila dvojčka. Zdravnik dr. Riebstein je bil odredil, da še jo prepelje v bolničko, ker je mislil, da bo tam boljše prekrbljena. Mati in otroka se počutijo dobro.

Strela vdariła w grad belgijskiego kralja.

Bruselj, Belgija 26. julija. Tekom hude nevihte je včeraj vdarila strela šeskrat w grad Castle of Clermont, kjer biva sedaj belgijski kraljev družina. Kraljeva rodbina in gostje so bili ravno pri bedru. Kralj w kraljeva sta ohrańili mrzlo kri, dočim je bilo zahabišči vse iz sebe. Grad je močno poškodovan.

Gluhonemi pri telefonu.

William Shaw, ki je prišel zavoj otrpnjenosti tihnika ob govoru in sluh, je iznašel, kakor portret "Revue", telefon za gluhoneme, da se bodo tudi ti reveži razumevali enako zdravim ljudem s pomočjo običajnega telefona. Samoobsebi se razume, da telefon za gluhoneme ni priprava osnovana na zvočnih valovih, ampak tvori svetloba sredstvo razumevanja. Shawov aparat je še najbolj podoben pisalnemu stroju. Kakor se na pisalnem stroju s prsti dotikamo tipk in se dotične črke tiskajo na papirju, tako tiga pri novoiznajdenem aparatu veliko ulogu razsvetljevanje črk. Katero črko pritisne gluhonemec, tista črka se zablesti pred očmi onega gluhonemega, s katerim se pogovarja. In oba gluhonema, ki se na način "pogovarjata", se med seboj popolnoma razumeta na poljudno daljavo. Jasno je, da je tako pogovarjanje mnogo počasnejše, kakor pri običajnem telefonu. A novo izumljeni aparat je za gluhoneme vendarle velikega pomena.

Denarje v staro domovino

pošiljamo:

K Rosenthalovemu umoru

"Jack" Sullivan prijet

Priča Krese ga je videl v sodni dvorani med poslušalcami, čemur je sledila aretacija.

VAŽNE IZPOVEDBE.

Krese je natančno pripovedoval, kako se je zgrodil umor. Bil je priča vsemu prizoru.

OBOROŽEVANJE NEMOLJE.

Odmevi Churchillovega govora v deženih Micheljnov. Zdravstveno stanje japonsk. cesarja.

Dunaj, Avstrija, 26. julija. Češko-nemška spravna pogajanja sicer niso prekinjena, a se nadaljujejo še v jeseni.

Dodajte, da je bila sklenjena, ker so zastopniki obeh strank vseled vednih konferenc vsi izmučeni.

V jeseni nameravajo nadaljevanje z pogajanjem, medtem pa pregleda cesarjev namestnik za Češko, grof Thun predloženi materjal, da tudi on pri pomore kolikor je v njegovih moči k spravi.

Berlin, Nemčija, 26. jul. — Tukajšnji listi se je vedno bavijo z govorom angleških ministrov.

Glasla Vsesmenev stavijo zahtivo, da naj Nemčija takoj začne graditi vojne ladje, ki se dovozijo. "Vossische Zeitung" piše, da je Nemčija vsled angleške politike v nevarnosti začetka vojne brez tozadne napovede. Radi tega da je potrebno, da je pripravljena.

— Kitajsko narodno zborovanje je odobrilo imenovanje ministrov po Yuan Shi Kaiju, tako, da je sedaj grozeca kriza odvrijena.

— Zdravstveno stanje bolnega cesarja je vedno slabše. Njegova smrt je pričakovati v kratkem.

Nova teorija preživljavanja.

Zakonska Jesev Joplin, Mo. imata 15 mesecev starega otroka, ki tehta 77 funtov. Smatrajo ga za največjega otroka te starosti na svetu. Ko je bil dete staro dva tedna, sta ga začela zakonska hraniti z whiskyjem, ki je bil razredčen v vodi. Sedaj pa popije poleg običajne hrane na dan kozare whiskyja. Ta vest je prav govorila časniška raca. Vsaki očet že ve, da je alkohol za otroka najhujši strup, ki prepreči razvoj organov, tako, da ostane otrok duševna in telesna pokvaka. Stariši, ki dajejo svojim otrokom pojne pijace, spadajo v ječo. Op. ure.

Kitajec umorjen.

Zopet je postal "sin nebeske države" žrtev sovražnih si strank v kitajskem delu mesta New York. Joe Chuck, 30 let star, s št. 10 Pell Sa., član družbe Hip Sing Tong, je bil včeraj ustreljen, ravno ko je moral biti dober strelec, je strešljal nanj s strehe sosedne hiše. Od petih krogel morilce, ki je strešljalo na streho sosedne hiše. Od

petih krogel morilce, ki je strešljalo nanj s strehe sosedne hiše. Od

Požigalka.

Vasil Čajenko.

Rodbina Semen Kolomyjčeva je še spala, ko se je naenkrat razle-gel klic:

"Vstanite, vstanite! Pri nas go-ri! Ogen!"

Hrycko Semenov, najmlajši sin, ki je prvi zaslišal klic je hitro vstal s svojega ležišča.

"Lucija vstan! Slišiš?" je za-čel klicati svoji ženi.

Na svoje največje začudenje pa je opazil, da njegove žene ni več tam, kamor se je zvečer vlegla.

Hrycko pa ni imel časa v svojem razkriju dalje razmišljati. Zbudil je svojega brata in očeta, peljal ju iz sobe in klical:

"Vstanite, vstanite! Gori!"

Bil je praznik, radi česar je Se-menova rodbina še spala, dasirav-ko se je že danilo.

Ko je hotel Hrycko iz hiše, je bi-lo prvo kar je zagledal v jesen-škem jutranjem mraku, njegova žena, ki je že stala pri vrati.

"Gori!" je vpila in kazala z ro-ko.

Hrycko se je ozrl in videl, da šviga iz strehe hleva poleg hiše plamen. Obenem je zagledal moža, ki je tekel od posestva proti vasi.

Posestvo je stalo osamljeno ob robu vasi, od katere ga je ločila široka ravnina. Čez ta prostor je hi-tec človek, ki se je zdel Hryku znau. Že je hotel steči za njim. Ko pa je zagledal nov plamen, je skočil k vodnjaku in zaklical:

"Pomagajte, gori!"

Med tem so prihitali iz hiše Se-men s svojo ženo, njegov starejši sin Ivan z ženo ter dva ali trije otroci. Žene in otroci so začeli jo-kati in klicati: "Pomagajte!" So-sedje so ta klic slišali in kmalu je bilo Semenovo dvorišče polno lju-dij, ki so tekeli sem in tje, vpili, zajemali vodo iz vodnjaka, jo pri-našali v skafih, razmetali strelno in jo polili z vodo. V tej zmešnjavi je vzbudila Hryckova pozornost nje-gova žena. Lucija ni pomagala niti pri gašenju, niti pri priušanju vode; slone je z na prsh preki-žanima rokama ob steni. Hrycko, ki je hotel od vodnjaka s škafom polnim vode, je stopil k nji. Bila je smrtnobleda, oči pa je imela kot blazna.

"Kaj stoji tu?" je zavpil Hry-cko, "pojdij pomagat!"

Nato je tekel dalje oma pa se niti ganih ni, temveč je stala kot brez življenja, večkrat se je po stresu popolnoma bleda in zbegana. Gle-dala je tja, kjer je gorelo, pa naj-brže ni videla ničesar; Neprestano se je krčevito stresala, videla in slišala pa ni, kaj se krog nje godi.

Semenovi ljude in pa sosedje so med tem razmetali gorečo stre-ho, da ne bi ogenj zašel na glavno poslopje. Nekateri so še previdno polivali slamo in tramovje iz kate-rega se je kadilo, da bi ne zaostala kaka iskra. Ostali pa so stali vi-teri ter ugibali, kako je vendor nastal ogenj.

"Gotovo je kdo začgal" se je neko oglasil.

"In ves ti to gotovo?" ga je vprašal drugi.

"Iz vsega se da sklepati, da! Vsi so vendor spali v hiši in dekle, ki bi spala v hlevu, nimajo.

Tudi hlapca, ki bi mogoče s smod-ko začel ogenj, nimajo. Torej je vendor jasno, da je kak tuje po-zigalec."

"In jaz sem požigalec videl!" je dejal Hrycko. "Prihitek sem ravno iz hiše, ko je šele bežal od poslopja proti vasi. Hotel sem te-či za njim, toda moral sem tu pri-ognju pomagati. Toda zdi se mi pa znan!"

"Komu pa je bil podoben?" je vprašal Hrycka uradnik, ki je sta-noval nedaleč in je prihitek k po-gorišču.

"Kdo neki ve... človek samo tako ugibuje", je menil Hrycko.

"No, in kako je bil običen?" je vprašal uradnik dalje.

"Bil je v čamari brez čepice".

"Brez čepice?", se je neko iz-med ljudi oglasil. "Čakajte! Ko sem slišal klice na pomoč, sem hit-ro vstal in hotel semkaj. Tu pa sem videl nekega moža v čamari brez čepice mimo teči. Tudi meni se je zdel znan."

"No, kdo pa je torej bil?" se je vprašal uradnik znova.

"Kdo pa ve... Človek se lahko moti... mogoče sploh ni bil on..."

"Le povej, kar misliš?"

"Jaz mislim, da je bil Andriju Tyščenko podoben, pa kdo ve..."

"Andrij Tyščenko? No, ta pa ni tak, da bi storil kaj takega", je menil neko.

"Kdo pa naj to ve — nič ni go-tovega", se je oglasil dotični, ki ga je videl bežati. "Vse se zgodi."

"Vi pravite, da je bil Andrij Tyščenko?" mu je rekel Hrycko. "Tudi meni se je tako zdelo. Hrycko se je nekote obrnil tja, kjer je stala njegova žena.

"In kdo je pri vas prvi videl ogenj?", je vprašal uradnik.

"Jaz sem prvi slišal klic: gori!" je pripovedoval Hrycko. "Toda kdo je klical, nisem mogel dogmati. Ko sem tekel iz hiše sem vi-del svojo ženo sredi dvorišča, ki je vpila: gori! Mogoče, da je ona prva zagledala ogenj."

"In kje je tvoja žena?", je vprašal uradnik. "Vprašali jo bo-mo."

"Tu stoji, je nekdo pokazal na Lucijo, ki je dosedaj stala nepre-mično ob steni.

"Pojdji no sem!", je namignil uradnik z roko.

Lucija se ni ganila.

"Pridi no, če te kličemo!" je ponovil uradnik jezno svojo za-hetvo in ne da bi čakal da bi pri-sla, je šel k njej. Tudi ostali so se bližili mladi ženi.

"Povej mi, ti si prva opazila, da gori?", je pričel uradnik.

Ko je Lucija opazila, da so oči vseh uprte vanjo in ko je slišala vprašanje, se je vzbudila kot iz sanj; toda ni mogla odgovoriti, dokler je ni uradnik drugič vprašal.

"Da, jaz!" je slednjic odgovorila z glasom, kot bi ji kdo s čem zadrgnil vrat; toda ojunačila se je ter pripovedovala dalje: "Da, jaz, jaz sama sem začgala... z Andrijem Tyščenko... In ruto sem pustila pasti."

Vsi so v trenotku onemeli. To-rej tako je bilo. Vsi so vedeli, kaj je bilo med Andrijem in Lucijo, kot to je prav pogosto. Ljubila sta se, toda oče je odločil druga-če, dal je jo neljubljenumu Hryku za ženo. Že je hotel steči za njim. Ko pa je zagledal nov plamen, je skočil k vodnjaku in zaklical:

"Pomagajte, gori!"

Med tem so prihitali iz hiše Se-men s svojo ženo, njegov starejši sin Ivan z ženo ter dva ali trije otroci. Žene in otroci so začeli jo-kati in klicati: "Pomagajte!" So-sedje so ta klic slišali in kmalu je bilo Semenovo dvorišče polno lju-dij, ki so tekeli sem in tje, vpili, zajemali vodo iz vodnjaka, jo pri-našali v skafih, razmetali strelno in jo polili z vodo. V tej zmešnjavi je vzbudila Hryckova pozornost nje-gova žena. Lucija ni pomagala niti pri gašenju, niti pri priušanju vode; slone je z na prsh preki-žanima rokama ob steni. Hrycko, ki je hotel od vodnjaka s škafom polnim vode, je stopil k nji. Bila je smrtnobleda, oči pa je imela kot blazna.

"Kaj stoji tu?" je zavpil Hry-cko, "pojdij pomagat!"

Nato je tekel dalje oma pa se niti ganih ni, temveč je stala kot brez življenja, večkrat se je po stresu popolnoma bleda in zbegana. Gle-dala je tja, kjer je gorelo, pa naj-brže ni videla ničesar; Neprestano se je krčevito stresala, videla in slišala pa ni, kaj se krog nje godi.

Semenovi ljude in pa sosedje so med tem razmetali gorečo stre-ho, da ne bi ogenj zašel na glavno poslopje. Nekateri so še previdno polivali slamo in tramovje iz kate-rega se je kadilo, da bi ne zaostala kaka iskra. Ostali pa so stali vi-teri ter ugibali, kako je vendor nastal ogenj.

"Gotovo je kdo začgal" se je neko oglasil.

"In ves ti to gotovo?" ga je vprašal drugi.

"Iz vsega se da sklepati, da! Vsi so vendor spali v hiši in dekle, ki bi spala v hlevu, nimajo.

Tudi hlapca, ki bi mogoče s smod-ko začel ogenj, nimajo. Tudi meni se je zdel znan!"

"In jaz sem požigalec videl!" je dejal Hrycko. "Prihitek sem ravno iz hiše, ko je šele bežal od poslopja proti vasi. Hotel sem te-či za njim, toda moral sem tu pri-ognju pomagati. Toda zdi se mi pa znan!"

"Komu pa je bil podoben?" je vprašal Hrycka uradnik, ki je sta-noval nedaleč in je prihitek k po-gorišču.

"Kdo neki ve... človek samo tako ugibuje", je menil Hrycko.

"No, in kako je bil običen?" je vprašal uradnik dalje.

"Bil je v čamari brez čepice".

"Brez čepice?", se je neko iz-med ljudi oglasil. "Čakajte! Ko sem slišal klice na pomoč, sem hit-ro vstal in hotel semkaj. Tu pa sem videl nekega moža v čamari brez čepice mimo teči. Tudi meni se je zdel znan."

"No, kdo pa je torej bil?" se je vprašal uradnik znova.

"Kdo pa ve... Človek se lahko moti... mogoče sploh ni bil on..."

"Le povej, kar misliš?"

"Jaz mislim, da je bil Andriju Tyščenko podoben, pa kdo ve..."

"Andrij Tyščenko? No, ta pa ni tak, da bi storil kaj takega", je menil neko.

"Kdo pa naj to ve — nič ni go-tovega", se je oglasil dotični, ki ga je videl bežati. "Vse se zgodi."

"Kdo pa ve... Človek se lahko moti... mogoče sploh ni bil on..."

"Le povej, kar misliš?"

"Jaz mislim, da je bil Andriju Tyščenko podoben, pa kdo ve..."

"Andrij Tyščenko? No, ta pa ni tak, da bi storil kaj takega", je menil neko.

"Obmolnil je za nekaj časa. Tu-đa ona ni sploh nista prav... Greh je!

"Obmolnil je za nekaj časa. Tu-đa ona ni sploh nista prav... Greh je!

"Obmolnil je za nekaj časa. Tu-đa ona ni sploh nista prav... Greh je!

"Obmolnil je za nekaj časa. Tu-đa ona ni sploh nista prav... Greh je!

"Obmolnil je za nekaj časa. Tu-đa ona ni sploh nista prav... Greh je!

"Obmolnil je za nekaj časa. Tu-đa ona ni sploh nista prav... Greh je!

"Obmolnil je za nekaj časa. Tu-đa ona ni sploh nista prav... Greh je!

"Obmolnil je za nekaj časa. Tu-đa ona ni sploh nista prav... Greh je!

"Obmolnil je za nekaj časa. Tu-đa ona ni sploh nista prav... Greh je!

"Obmolnil je za nekaj časa. Tu-đa ona ni sploh nista prav... Greh je!

"Obmolnil je za nekaj časa. Tu-đa ona ni sploh nista prav... Greh je!

"Obmolnil je za nekaj časa. Tu-đa ona ni sploh nista prav... Greh je!

"Obmolnil je za nekaj časa. Tu-đa ona ni sploh nista prav... Greh je!

"Obmolnil je za nekaj časa. Tu-đa ona ni sploh nista prav... Greh je!

"Obmolnil je za nekaj časa. Tu-đa ona ni sploh nista prav... Greh je!

"Obmolnil je za nekaj časa. Tu-đa ona ni sploh nista prav... Greh je!

"Obmolnil je za nekaj časa. Tu-đa ona ni sploh nista prav... Greh je!

"Obmolnil je za nekaj časa. Tu-đa ona ni sploh nista prav... Greh je!

"Obmolnil je za nekaj časa. Tu-đa ona ni sploh nista prav... Greh je!

"Obmolnil je za nekaj časa. Tu-đa ona ni sploh nista prav... Greh je!

"Obmolnil je za nekaj časa. Tu-đa ona ni sploh nista prav... Greh je!

"Obmolnil je za nekaj časa. Tu-đa ona ni sploh nista prav... Greh je!

"Obmolnil je za nekaj časa. Tu-đa ona ni sploh nista prav... Greh je!

"Obmolnil je za nekaj časa. Tu-đa ona ni sploh nista prav... Greh je!

"Obmolnil je za nekaj časa. Tu-đa ona ni sploh nista prav... Greh je!

"Obmolnil je za nekaj časa. Tu-đa ona ni sploh nista prav... Greh je!

"Obmolnil je za nekaj časa. Tu-đa ona ni sploh nista prav... Greh je!

"Obmolnil je za nekaj časa. Tu-đa ona ni sploh nista prav... Greh je!

"Obmolnil je za nekaj časa. Tu-đa ona ni sploh nista prav... Greh je!

"Obmolnil je za nekaj časa. Tu-đa ona ni sploh nista prav... Greh je!

"Obmolnil je za nekaj časa. Tu-đa ona ni sploh nista prav... Greh je!

"Obmolnil je za nekaj časa. Tu-đa ona ni sploh nista prav... Greh je!

"Obmolnil je za nekaj

Pesem o sokolu.

Ruski spisal Maksim Gorkij.

Morje spava.

Velikansko, težko morjet diha težko ob obrežju, zaspalo je in v daljavi leži nepremično, pokrito z modrim luninim svitom. Mehko in črno se strinja s temnomodrom, južnim nebom in spava trdno, prozorno tančico oblakov odseva, ki mirno plavajo v višini in ne zakrivajo zlatih zvezd. Kakor da bi se nebo vedno bolj klonilo k morju, da bi razumelo, o čem sanjajo valovi in valčki, kateri zaspano lezejo k obrežju.

Gore, porasle z drevesi, katera je severozahoden veter fantastično skrivil, se vzdignujejo v sinje nebo, obdane z gorko, ljubko maglico južne noči, meglico, katera ublažuje suhe, ostre čerte.

Zamišljeno stope gore, meseče dolge, modre sence po zelenini valovih in jih pokriva, kakor da bi hoteli zmanjšati gibanje valov in omamiti nepreravnino šumenje — glasove, ki motijo prešerno tihotu, ki je razprostranila v srebrnomodrem luninem svitu.

“A—allah, ah — a — akbar!” vzdihuje Nadir-Ragim-Ogli, star, krišninski ovčji pastir, visok, sivočas, zarjavel od južnega solntca, sun in moder starec.

Z njimi ležim v pesku, ob veliki skali, ki se je odtrgal od njegove domače gore, ob skali, pokriti z mahom in tako zlostino in mračni. Na stran, ki je obrnjena proti morju, so valovi nanesli blata in morske trave in skala izgleda, kakor zvezana z zemljo z ozkim, peščenim trakom, ki loči morje in goro. Plamen našega ogna razsvetljuje proti gori obrnjeno stran, blili in po starci mreži razpok se skrivajo sene.

Ragim in jaz kuhava ribo juho in ravno naloženih rib in se nahajava v prav dobrem razpoloženju, v dobi volji, v kateri se zdi človeku vse sveže, okrepačno, ozivljeno...

In morje poljublja obrežje. Valovi se glase melanolito prilizjeno, kakor bi prosili, če se snejo ogreti pri ognu. In iz splošne harmonije tega šumenja zvoni sempatija krepka, poguna pesem — pa le, kadar se približa val naši skali, Ragim jih je primjal ženskam in jih oboldil, da hočejo nas objeti in poljubiti.

Ragim leži s prsnimi na pesku, z glavo proti morju in gleda, opt na komolec, glavu položeno v dlan, polno misli, v gubečo se daljavo. Gorka kapa, iz ovčjega kožuha, mu je združila na vrat in morski, sveži veter piha v visoko, nagubano čelo. Filozofira, ne da bi pršal, če ga poslušam, in ne meneče za mene, kakor bi se pogovarjal z morjem.

“Človek, ki veruje v Boga, pride v raj. Ali tisti, ki ne služi Bogu in prekoru? Morebiti je on tam... v onem šumenju... In morebiti oni srebrni madež na vodi... on — kdo ve?”

Čarobno, mogočno, pljuskajoče morje se blešči, tapatam se prikazejo brezkrbne lunine luči: luna se je prikazala izza gorskih vrhov in izliva svetlobo na morje, ki jo vscrkava.

“Ragim!...” Pripoveduj pravljico...” prosim starca.

“Zakaj?” vpraša Ragim, ne da bi me pogledal.

“Tako! Ljubim tvoje pravljice!”

“Saj sem ti že vse povedal... Več ne vem...”

S tem je hotel, da ga prosim.

In jaz ga prosim, da naj kar začne.

“Hočeš, da ti pripovedujem kakko pesem?”

Zadovoljen sem in pripoveduje mi z melanolitočnim glasom, v originalni stepni melodiji in strašno izgovarja ruske besede.

* * *

Visoko na nebu sije solnce in gore dihajo soparo od neba in valovi udarjajo na pečine...

In v soteski, temi, se vali reka k morju, drveč kamfene.

Glasno bobneč, krepko prereže gore in pada v morje, divje vpijet.

Naenkrat prileti v sotesko, v kateri se zvija belouška, ranjen sokol, krvav na perutnicah.

S kratkim krikom pada na zemljo in udari s prsim ob trdo kamnje.

Belonška se ustraši in hitro izgine, a kmalu vidi, da bo ptič živel le še dve, tri minute.

Bližje prileže k ranjenemu in mu

gleđa naravnost v oči.

“Sedaj umrem!” odgovori sokol. “Krasno sem živel... Poznam srečo!... Junaški sem se bojeval... Nebo sem videl... Ti ga ne vidiš tako blizu!... Revica, ah!”

“No, kaj je nebo? — Prazen kraj... Kako naj tam lazim?... Meni je takuk lepo — gorko in mokrotovo!”

Tako odgovori belouška proti stemu ptiču in se, smehlja v dusi njegove domišljije.

In si misli: “Letaj ali se plazi, konec poznas; vsi leže enkrat na zemlji, vsi bodo prah...”

Alli predzni sokol se stresce, se vzdigne nekoliko in njegove oči prelete okoliš.

Skozi sivo kamenje izginja voda. Dušček je v temni soteski in po glibišči diši.

Sokol zbere vse svoje moći se zavpije v želji in bolesti:

“O, da bi se še le enkrat vzdignil k nebu! — Sovračica bí prisnil na ranjene prsi... da bi se v moji krví zadušil!... O, bojna sreča!...”

In belouška si misli: “Lahko je, da se dá na nebu gotovo in dobro živeti, ker tako vzdihuje.”

Obrene se k prostemu ptiču in govoril:

“Pojdi na kraj soteski in vrzi se v reko. Morebiti te premikanje perutne vzdigne in še nekoliko časa boš živel v svojem elementu.”

Sokol se stresce in se priplazi na rob stene in zdrži, stokajoč in plamečih oči po gladki steni.

Ali kakor kamen hitro pade v vodo, zlomi peruti in izgubi mnogo perja...

Valovi reke ga zajemo; njegovo kri opravši, ga odneso daleč v morje.

In zlostno bobneč, udarjajo valovi ob stene... mrtvega ptice ni več videti v daljnem morju... *

V soteski leži belouška in misli ptičevi smrti, o njegovi želji po nebu.

Gleda v daljavo, katera večno poljubuje oči s srečnimi sanjam.

“In kaj je videl umirajoči sokol v tej pusti daljavi brez tal in mreže? Kaj jim je tam razumljivo? Tudi jaz bi lahko to zvedela, če bi le enkrat, le malo časa letala po nebu.”

Rečeno — storjeno. V krog zvitih leti po zraku in se sveti, kakor ozek trak v solnec...

Kdor je za plaženje ustvarjen, ne more letati!... Ker je to pozabil, pade na skalo, a se ne rani, temveč se smehlja...

“To je slast nebesnih poetov! Padeu!... Čudni ptič! Brez poznavanja zemlje, žalujejo na njej, že le k nebu in isčejo življence v soparni pustoti. To je praznotna. Tam je veliko luči, pa nobene hrane in nobenih tal za živo telo. Čemu ponos? Zakaj zasmehovanje? Samo za pokritje nemnosti njihovih želj in njihove nezmožnosti za delo življencega? Čudni ptič!... Jaz — sem vide la nebo... Vzletela sem in ga premirila, poznam padec, pa se ne sem razbila. Naj tisti, ki ne ljubijo zemlje, žive v zmoti... Poznam resnico. Njihovim besedam ne vejam. Bitje zemlje, bitje živim na izprehod in ti bi šel z nama.”

Jaz ne marjam takih izprehodov. Nesrazmerna števila v mesnih družbah sploh ne veljajo. Zdaj je tam eden preveč, zdaj je tukaj zopet ena popolnoma nepotrebna; prave zabave ni nikoli.

No, prijatelju Salamonu nisem hotel odreči. Sli smo torej.

*

Naenkrat se zvije v klobič, po nosna na same sebe.

Morje se zasveti v svetlem svetu in preteče udarjajo valovi na obrežje.

*

Naenkrat prileti v sotesko, v kateri se zvija belouška, ranjen sokol, krvav na perutnicah.

Neumnosti junaka prepevamo slavo!

Neumnosti junaka — modrosti življence!

Predzni sokol! V boju s soračnikom izkrvavijo... Ali pride čas — in twoje kaple krvi bodo vzplamente, kakor iskre v temi življencem in leži v veliko predzni sokol!

Gospod Salamon je imel tisti dan slab dar govora božjega. Vedno se je zdelo, da hoče neka povedati, pa se je vedno samo zateaval. S predmetom na predmet je skalak kakor kak avstralski kengurn. Oglashal se je, kakor bi se mu nekje znotraj nekaj splošno, pa je zopet vse nenadoma obtapljal kakor v kakem pobojnjem stroju.

Igralka je bila spretnjša. Beseda ji je tekla kakor iskre vino, smeh ji je zvenel neprestano, podolgovate oči so se vedno ožile v prijetnem veselju, na lehkih se pojavitajte vsaki hip pravljudejne jamice in zobje so se sveli v solnec, kakor pravi biseri iz dna morja. Prijateljev nestrnosti se torej spritoj ljubezni in zadovoljenja ni bilo treba toliko žediti. Saj še jaz, ki sem oče pe-

terih otrok — Bog nas varuj... Ali sta že bila gospoda v Pragi, v stostolpi, v zlati? — žgoli igralka. — “To je škoda, ker nista bila. Dva tako prijetna, blaga in izobražena gospoda, kakor vidva, bi si pač morala ogledati Prago. Vesta, kaj: pojedita z menom! O Božiču se peljem tja, pa vaju vzamem seboj! O — jaz ne bom nič nadležna!” in takoj zapoje z rahlin in zvonkim glasom menda po “Dolarski princezi”:

“V hotelu ločeno tri sobe, o, vsak bo zase čisto sam!”

Pridemo do gostilne in jaz odkritosčeno priznam, da sem lačna. Gospod Salamon me sliši in je skor v zadregi. Kot idealista se mu ne zdi umestno, ‘da je človek v ženski družbi lačen.’

“Jaz sem žejna!” pravi igralka.

“Tam je studenček!” pokaže gospod Salamon dalje tja proti oddaljeni hosti. “Jaz vem zanj. Sredi drevja izvira izpod maha. Jaz počitno je!”

“Kdo bo pil vodo!” ga zavremen jaz.

“Taka poezija je bolj za oči!” reče nagajivo igralka in se veselo posmehava.

“Ni za želodec!” odločim že tukaj gospodiljskega praga in spustim igralko v vežo.

Prijatelj Salamon si je naročil brizganec, jaz sem pil rumeno vino, igralka je naročila piva: vrček. Šlo je za to, kaj bi jedli. Profesor Salamon je trdil, da on malej, samo trikrat na dan in večkrat tudi samo po dvakrat. Jaz sem povedal, da jem po večkrat, igralka je bila odkritosčena in je priznala, da jé vsaj šestkrat na dan in včasih tudi sedemkrat. Kadarn spremeni zrak, tedaj dobi grozovit tek.

Gospod Salamon je bil ves ručec zavoljil takih besed. Presedal se je, kakor bi ne mogel samemu sebi najti mesta.

“Prinesite mi kranjsko klobaso! Celo!” sem slovesno naročil.

Salamon me je pokaral s pogledom, gospodična igralka je prijudno vzdihnila in pokoketala z obema: z gospodom Salamonom in z menom.

“Se eno primesita za gospodično!” sem naročil in ji potregel. “Zelja tudi!” je dodala ona.

Ko sva srečala jesti, je bil gospod Salamon silovito zaripel, ko v k bližnjemu kandelabru, prikel iz zepa pismo in čital:

“Ker ni tako dopisovanje in vzbujevanje raznih misli in četov se skupaj nič. Vas prosim, da bi mi povedali, kdaj ste doma, da vas obiščem. Če je Vam ljubše, da bi se sešla v mojem stanovanju, tudi lahko pridete vsako jutro od 8. do 10. Kje stanujem, že tako veste...”

Salamon je bil ves rdeč v glavo, ko je to čital, besede je izgovarjal, kakor bi jih vedno deloval, počival, ko je končal, se je obrnil na me tako, kakor bi bil jaz tista.

“Kakšen si pa bil, kako te bo pa marala? Ti si bedast!” sem ga zmerjal, ko je odšlo dekle zopet domov.

“Saj je vseeno!” je odgovarjal slabovoljno gospod Salamon.

“Ne bi je mogel gledati, ne bi je mogel prenašati! Sestkrat na dan eelo sedemkrat — na sprejedtuje, kakor bi napisal brez izbere, kakor se napiše kroničen pisanec. Grenkobe se je bila načrta.

Jaz sem mu ponovil svoje prepričanje.

“Dragi prijatelj Salamon, ti si bedast!”

Saj še jaz, prosim vas, ki imam petro otrok, saj bi se jaz skoro

Bog nas varuj!

TOVARNAR ZAPUSTIL SVOJIM USLUŽBENCEM ENAJST MILLIONOV.

Junija meseca je umrl v Moskvi tovarnar Hinkel, ki je pred mučno leti došel iz Nemškega in se na Ruskom lepo opomogel.

Hinkel je vse svoje podjetje, vredno nad 11 milijonov, zapustil svojim uslužbenecem, ki se najmanj pet let služil pri njem. Začuščina je na vsakega posameznika brez oziroma na njegov posej razdeljena sorazmerno s plačjo in leti službovanja. Oni, ki so služili najmanj pet let, dobi 100,000 rublov.

Istotoliko dobe siromški v Moskvi. Vsi uslužbenec, od knjižarjev do poslovodje do vratarja, so postali na ta način dobro situirani ljudje. Izvršitelj oporeka je predlagal, naj dedič osnuje delniško društvo in akejce obdrže. Uslužbenec se sklenil, da postavlja svojemu dobrotniku spomenik, osnovati hočejo pod njegovim imenom tudi nek azil ter podpirati vse dobrodelne zavode. Ki jih je ranjki tovarnar podpiral. To bo veljalo 100,000 rublov.

Igralka je bila spretnjša. Beseda ji je tekla kakor iskre vino, smeh ji je zvenel neprestano, podolgovate oči so se vedno ožile v prijetnem veselju, na lehkih se pojavitajte vsaki hip pravljudejne jamice in zobje so se sveli v solnec, kakor pravi biseri iz dna morja. Prijateljev nestrnosti se torej spritoj ljubezni in zadovoljenja ni bilo treba toliko žediti.

Naenkrat prileti v sotesko, v kateri se zvija belouška, ranjen sokol, krv

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the

Sloveno Publishing Co.

(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.

JANKO PLESKO, Secretary.

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
address of above officers: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.tožila moža, da je že deset let ni
poljubil. Noben list ni prinesel
slike te žene.

* * *

Kdo neki trpi stroške drage
Rooseveltove kampanje? Roosevelti
grmi proti "bossom" in tru-
stom, a vsakomur je znano, v ka-
ko tesni zvezni je z jeklarskim in
Harvester trustom. Kdo mu naj
verjame?**VROČI VRELCI V DRŽAVI
ARKANSAS.**

Cudovito učinkujoči kopeli
virovih vrelcev arkanskih, ka-
teri vzdržuje vladi Združenih dr-
žav korist bolnikov, so natan-
čno popisane v poročilu, ki ga je
ravnokar izdal departement za no-
tranje zadeve pod naslovom:
"Analyses of the Waters of Hot
Springs of Arkansas." V celoti
je 46 teh virovih vrelcev, ki se vsi
nahajajo v državini rezervacijah,
vstanovljeni leta 1832 z na-
menom, da ostanejo ti zdravilni
vrelci prosti monopola in kupči-
skega izkorisitevanja.

Na rezervaciji in v njeni bliži-
nosti nahaja 23 kopališč v strop-
nino, ki se vodijo po postavah in
navodilih, odobrenih po tajništvu
departementa za notranje zadeve.
Enajst teh kopališč leži na re-
zervaciji, ob vodoju Hot Springs
Mountain. Ta tvorijo to, kar je
znano pod imenom "Bathhouse Row". Dvanajst pa jih leži na
različnih krajinah mesta. Enajst jih
je v zvezi s hoteli, bolnicami in
sanatoriji. V vseh teh je ena in
ista voda, a cene za kopeli so raz-
lične v posameznih zavodih, so-
razmerne z opravo in udobnostjo.
Vse posamezne cene je določilo
tajništvo notranjega departmen-
ta.

Hermelin, Pa. — Hermelin je
ena največjih slovenskih naselbin v
Westmoreland okraju. Ako pa
nam ljudi primanjkuje, jih-tako
dobimo iz starega kraja. Zadnj
mesece se je povečalo število na-
seljencev z 13. Izseljeni misijo,
ko se izselijo iz starega kraja, da
bodo tukaj za hip obogateli ter
se potem sreči in blaženi vrnili
v staro domovino. Ta misel jih
mnogo zapelje, ki so potem tukaj
najevčji siromaki. Eden se po-
škoduje, drugi ne more dobiti de-
la itd. Tukaj imamo sedaj prave
"pasje dneve", dejuje namreč
kot iz reseta. Dež nam niti ne
pripravi, da bi šel človek na ob-
isk k "svoji" ... Pero se mi u-
stavlja, sicer si pa vsakdo sam
misli, kaj imajo mladi fantje naj-
rajše. Vendar se tolazimo s tem,
da pridejo solnčni žarki vendar
čeza za uboge. Ponučuje in nadzo-
ruje uslužbenec. — Al-
lojz Strle.

Minneapolis, Wis. — Minneapolis
je največje slovenske naselje v
3000 izseljencih. "Dan" v
3000 izseljencih, "Slovenec" v 4000
izseljencih, in tržna "Edinost" v
5000 izseljencih. Na "Glas Naroda"
je tedaj najbolj razširjen sloven-
ski dnevnik na vsem svetu — ima
natančno nad 8000 naročnikov,
predplačnikov, in zaostajajo vsi
ostali slovenski dnevniki za več
 kot 3000 izseljencov za njim.

Nek ševidnik v Seheneetady je
je razsodil, da inač mesto sicer
travijo, oddajati siromakom vo-
do brezplačno, da pa ne sme od-
dajati poleti ledu. Kako učen
moru vendar biti človek, da raz-
ume postavo.

"Včeraj so našli blizu Ottawa,
Kans., brezglavo truplo nekega
neznanega moža. Uradniki so pri-
šli do zaključka, da ga je zadela
vrana kap." (Kansas City Star).
Fikslandon, ta dijagona ga pa
priime!

* * *

Čudno: sedaj, ko je Rosenthal
mrtev, nam pravijo, kako je bil
nevarni človek. Ko je pa še živel
in delal škodo, so ravno ti ljudje
molčali kot grob.

* * *

Italijansko brodovje je bilo
poznameno z Dardanel. Ni čudno!
Najboljši streliči Italije so tukaj
kjer streljanje več nese in tudi
ni tako — nevarno.

* * *

Idite v prvo bližje kinematografsko gledališče, kjer kažejo
na platu med odmori predsedniške kandidate. Stavim, da opazi-
te pri vseh enako navdušenje za
Tafta, Wilsona in Roosevelta.
Kdo sprejme stavo?

* * *

V Los Angeles so prepovedali
prost prigrizek v saloonih —
zmagla svetohlinec, ki bo imela
za posledico, da bo več saloonov
zaprtih. A pili radi tega v Los
Angeles ne bodo nič manj. Pač
pa odslej naprej marsikateri siro-
mak ne bo imel več toliko jesti,
oziroum nič...

* * *

Guverner Deneen v Illinois se
je odločeno izjavil za Tafta. Če
bo šlo tako naprej, Roosevelt
kmalu bo imel nobenega za-
nesljivega pristaša več. Tudi za
njegovo konvencijo ni opaziti
prevelikega zanimanja. Špekula-
tori s tikitri se nič ne oglašajo.

* * *

V Avstriji se morajo veseliti
vzporeč Churchillove govoru v
angleških spodnjih zbornici. To se
Avstriji že dolgo ni primerilo, da
bi se je kdo batil...

* * *

Potop "Titanica" je že zopet
pozabljen. Nekaj prekoatlantskih
parnikov vozi klub nazna-
njenim ledenim goram po črti, ki
je bila za parnik "Titanic" tako
usodna.

* * *

V Minneapolis je dovolil nek
ševidnik ločitev zakona. Žena je

ni odbor S. D. P. Z. v svoji seji,
da se mu nakaže odškodnina 200
dolarjev. Priporočamo vam torej,
rojaki, to prekoristno organizacija,
pri kateri se lahko zavarujete
za celoletno podporo. Tudi
oni, ki so stari nad 45 let do 55
let, se lahko zavarujejo pri S. D.
P. Z. Podpora in odškodnina sta
enaki. Le sumrtnina je \$100. Skup-
no je društvo Orel in S. D. P. Z.
izplačala Janezu Bošnaru \$564,

za kar se omenjeni vsem najsr-
neje zahvaljuje. — Josip Zorko.
Dunlo, Pa. — Tu imamo tako
naporno delo. Gradimo namreč
Slovenski Dom, ki bo približno
dovgotovljen 15. avgusta. O tem
slavnostni otvoritvi bomo
še poročali. Tem potom se moram
v prvi vrsti zahvaliti darovalcem
iz Johnstown, Lloydell in Dunlo,
ki so takoj na prvem shodu na-
brali sveto ter tako postavili te-
melj pozneje započetemu delu.
Dom bode imel 6 sob, veliko dvo-
rano in klet. Klet pa ne bo še
kot hitro gotova, in sicer zato, ker
primanjkuje denarnih sredstev.
Tu pri nas so kar štirje fantje
skočili v zakonski jarem, in sicer
title: Ivan Ivančič z gospico I-
vanko Strle, Andrej Milarec z
gospico Urško Hrščič, Lojze
Bavdek z gospico Marijo Kostek
in Jakob Naglič z gospico Anico
Senica. Je pa še več kandidatov,
ki pridejo v kratkem času na vr-
sto. Nekaj naj se omenim. Tu se
nahaja na obisku pri sorodnikih
gospicu Anico Gregorin iz New
Yorka, ki se je izrazil, da je do-
kaj prijetno na počitnicah v mir-
nem mestcu za osebe, ki priha-
jo iz hrapnih velemest. — A-
lojz Strle.

Hermelin, Pa. — Hermelin je
ena največjih slovenskih naselbin v
Westmoreland okraju. Ako pa
nam ljudi primanjkuje, jih-tako
dobimo iz starega kraja. Zadnj
mesece se je povečalo število na-
seljencev z 13. Izseljeni misijo,
ko se izselijo iz starega kraja, da
bodo tukaj za hip obogateli ter
se potem sreči in blaženi vrnili
v staro domovino. Ta misel jih
mnogo zapelje, ki so potem tukaj
najevčji siromaki. Eden se po-
škoduje, drugi ne more dobiti de-
la itd. Tukaj imamo sedaj prave
"pasje dneve", dejuje namreč
kot iz reseta. Dež nam niti ne
pripravi, da bi šel človek na ob-
isk k "svoji" ... Pero se mi u-
stavlja, sicer si pa vsakdo sam
misli, kaj imajo mladi fantje naj-
rajše. Vendar se tolazimo s tem,
da pridejo solnčni žarki vendar
čeza za uboge. Ponučuje in nadzo-
ruje uslužbenec. — Al-
lojz Strle.

Milwaukee, Wis. — Važnih no-
vej nimam sporočati, a oglasi-
sem se zato, da ne bi kdo misli,
da nas ni več na svetu. Še smo
zivi in zdravi in tudi veseliti se
znamo. Piknikov in veselic nam
ne manjka in tudi igre imamo
večkrat. V soboto, dne 20. julija,
se je zbral naše Mladensko pod-
porno društvo ter priredilo svo-
jevo prvo veselico v prostorih Mart-
ina Zore, 208 Reed St., katere
se je udeležilo več drugih dru-
ih društev in naših priateljev,
za kar se vsem skupaj iskreno za-
hvaljujemo, posebno pa pevske-
mu klubu Zvon, ki nam je nekaj
lepih pesmi zapel. Zahvaljujemo
se tudi društvu Sloga št. 16, ko-
jega predsednik nas je lepo na-
govoril. Po končanem govoru
smo še zabavili in plesali do šeste
ure v jutro. Lepa hvala g. Martinu
Zorenu, ki nam je dal prostor
brezplačno na razpolago. — Fran
Kelvišar.

**West Newton — Collinsburg,
Pa.** — Ko sem se naselil leta 1910
v tej naselini, se mi je zdelo, da
sem prisel v naši mil slovenski
kraj, v domač vasio. Iz vsakega
stanovanja, mimo katerega sem
šel, sem slišal slovenski jezik. Ra-
di tega bivam tudi zelo rad v tem
kraju. Delamo tukaj s polno paro,
a zaslužek je prostor primere-
n. Na društvem polju smo
dobro preskrbljeni, tako, da ima-
vsi človek priliko, zavarovati
se pri tem ali onem društvo. Na-
dalje poročam, da imamo tukaj
tudi poveljsko društvo, z imenom
"Slave", v katerem gojimo lepo
slovensko pesem. Ako nemila
smrt pobere kakuge sobrata, mu-
škaščemo zadnjo čast ter mu za-
pomejmo na grobu par žalostnik.
V zadnjem času se je pa tega pev-
skega društva polotila bolezni in
začelo je hriat. Tega je kriva ne-
sloga. Z žalostjo čitam v časopisi,
da so tu in tam vstanovili no-
ve poveljske društvo. Naše pa hira-
in to radi malomarnosti tukaj-
njih rojakov. Naj si vzamejo za
vzgled poveljsko društvo "Bled" v
Conemaugh, Pa., ki je obiskalo
dne 6. malega srpanja pittsburghske
rojake ter jim priredilo koncert.
Sobrat Janez Bošnar je član dru-
štva "Orel" št. 40 S. D. P. Z. To
društvo ga je podpiralo v njego-
vi bolezni več kot eno leto in je
skupno prejel podporo \$364. Dne
3. malega srpanja je sklenil glav-

**ROJAKI NAROČAJTE SE NA
"GLAS NARODA", NAJVEČJI
IN NAJCENEJŠI DNEVNIK.**

Veliko poneverjenje
Iz Pragi poročajo: Na graščini
Dolne Breskovice, lastni deželnemu
maršalu princu Lobkovicu, je
oskrbnik Deyl poneveril pol
milionov kron in neznan
"Slave", v katerem gojimo lepo
slovensko pesem. Ako nemila
smrt pobere kakuge sobrata, mu-
škaščemo zadnjo čast ter mu za-
pomejmo na grobu par žalostnik.

ZELO ZANIMIVA KNIŽICA!
14 slik. - Cena 40 ct. - 3 za \$ 1.00.

**KATASTROFA "TITANICA"
NAJVEČJE LADE SVETA**

Dobi se pri:
BERT P. LAKNER,
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Pismo iz Pariza.

Gospod Doucet se je vse svoje
življenje bavil z nakupom starin,
imel je par milijonov na razpola-
go, prepotoval je v ta namen pol
sveta in ko si je nabavil za tri
milijone frankov starih slik, ki-
pov, pohištva in vaz, je postavil v
svoji pariški palaci vso to starino
v red in prezivil svoja starata
leta v občudovanju svojega mu-
zeja. Muzeji so pa navsezadnje
vzdržuje vladi Združenih dr-
žav korist bolnikov, so natan-
čno popisane v poročilu, ki ga je
ravnokar izdal departement za no-
tranje zadeve pod naslovom:

"Analyses of the Waters of Hot
Springs of Arkansas." V celoti
je 46 teh virovih vrelcev, ki se vsi
nahajajo v državini rezervacijah,
vstanovljeni leta 1832 z na-
menom, da ostanejo ti zdravilni
vrelci prosti monopola in kupči-
skega izkorisitevanja.

Na rezervaciji in v njeni bliži-
nosti nahaja 23 kopališč v strop-
nino, ki se vodijo po postavah in
navodilih, odobrenih po tajništvu
departementa za notranje zadeve.
Enajst teh kopališč leži na re-
zervaciji, ob vodoju Hot Springs
Mountain. Ta tvorijo to, kar je
znano pod imenom "Bathhouse Row". Dvanajst pa jih leži na
različnih krajinah mesta. Enajst jih
je v zvezi s hoteli, bolnicami in
sanatoriji. V vseh teh je ena in
ista voda, a cene za kopeli so raz-
lične v posameznih zavodih, so-
razmerne z opravo in udobnostjo.
Vse posamezne cene je določilo
tajništvo notranjega departmen-
ta.

Hermelin, Pa. — Hermelin je
ena največjih slovenskih naselbin v
Westmoreland okraju. Ako pa
nam ljudi primanjkuje, jih-tako
dobimo iz starega kraja. Zadnj
mesece se je povečalo število na-
seljencev z 13. Izseljeni misijo,
ko se izselijo iz starega kraja, da
bodo tukaj za hip obogateli ter
se potem sreči in blaženi vrnili
v staro domovino. Ta misel jih
mnogo zapelje, ki so potem tukaj
najevčji siromaki. Eden se po-
škoduje, drugi ne more dobiti de-
la itd. Tukaj imamo sedaj prave
"pasje dneve", dejuje namreč
kot iz reseta. Dež nam niti ne
pripravi, da bi šel človek na ob-
isk k "svoji" ... Pero se mi u-
stavlja, sicer si pa vsakdo sam
misli, kaj imajo mladi fantje naj-
rajše. Vendar se tolazimo s tem,
da pridejo solnčni žarki vendar
čeza za uboge. Ponučuje in nadzo-
ruje uslužbenec. — Al-
lojz Strle.

Milwaukee, Wis. — Važnih no-
vej nimam sporočati, a oglasi-
sem se zato, da ne bi kdo misli,
da nas ni več na svetu. Še smo
zivi in zdravi in tudi veseliti se
znamo. Piknikov in veselic nam
ne manjka in tudi igre imamo
večkrat. V soboto, dne 20. julija,
se je zbral naše Mladensko pod-
porno društvo ter priredilo svo-
jevo prvo veselico v prostorih Mart-
ina Zore, 208 Reed St., katere
se je udeležilo več drugih dru-
ih društev in naših priateljev,
za kar se vsem skupaj iskreno za-
hvaljujemo, posebno pa pevske-
mu klubu Zvon, ki nam je nekaj
lepih pesmi zapel. Zahvaljujemo
se tudi društvu Sloga št. 16, ko-
jega predsednik nas je lepo na-
govoril. Po končanem govoru
smo še zabavili in plesali do šeste
ure v jutro. Lepa hvala g. Martinu
Zorenu, ki nam je dal prostor
brezplačno na razpolago. — Fran
Kelvišar.

**ROJAKI NAROČAJTE SE NA
"GLAS NARODA", NAJVEČJI
IN NAJCENEJŠI DNEVNIK.**

Veliko poneverjenje
Iz Pragi poročajo: Na graščini
Dolne Breskovice, lastni deželnemu
maršalu princu Lobkovicu, je
oskrbnik Deyl poneveril pol
milionov kron in neznan
"Slave", v katerem gojimo lepo
slovensko pesem. Ako nemila
smrt pobere kakuge sobrata, mu-
škaščemo zadnjo čast ter mu za-
pomejmo na grobu par žalostnik.

ZELO ZANIMIVA KNIŽICA!
14 slik. - Cena 40 ct. - 3 za \$ 1.00.

Dobi se pri:
BERT P. LAKNER,
82 Cortlandt St., New York,

Sabska kraljica francoske revolucije.

Bastiljo so zavzeli 14. julija 1789 proti 5. uru in 34.

V ulici St. Antoine se je gnetla tisočglobo množica pred razdejanim vhodom v sovraženo jeto, Bastiljo, katere v plamenih izginjajoča strela je dušila sto in let šest obupne vzdihne onih, ki so, bodisi po pravici, bodisi nedolžni, s seboj in s svetom razdovojni podobnimi zidovi. Boj za Bastiljo je bil končan. Po uradnih podatkih je obležalo na mestu triinosemdeset mrtvih, ranjenih pa je bilo šestdeset. Boj je bil končan in pred vrata se je postavila vrsta zmagovalcev, njima na čelu Aubin Bonnemer, ki je edini ohranil v tem strašnem boju bladro kri in sočutno sreco ter rešil gotove smrti Thuriota de la Rosiereja in gospodijo de Montsigny, hčerko stotnika invalidov, ki jo je hotela besna množica zapalila. Njemu ob strani je stala gospodina Theroigne de Mericourt, o kateri pravi supoparno protokolarno poročilo iz onih časov:

"Med neranjenimi zmagovalci je bila tudi neka gospa, Theroigne de Mericourt, Jeanna d'Arc grozovljade. Kot prijateljica mož, kakor so bili Danton, Desmoulins, Fabre d' Englantine i. dr., je imela precejšen vpliv..."

Konec poročila hočem zamolčati, ker v presupoparnih besedah konstata samo suho dejstvo velike tragedije človeškega življenja.

Družabno življenje je bilo do leta 1789 na Francoskem skoro popolnoma propadlo, prijatelj se je bil prijatelja, najpodlejše denunciacije so bile na dnevnem redu, brata ni bilo sram dolžiti svojega brata veleizdaje, duhovniki so se vmeševali v posvetne zadeve, grabil, kjer je bilo kaj dobiti, obrekovali, kjer se je svetilo neomadeževano ime, in zapravljali, kar jim je verno, še preverno ljudstvo dajalo z dobrim srečem, v lahkomiselnih družbah. Splošen srd je vladal med ljudstvom ne le v Parizu, marveč po celi Francoski, in ta srd je prekipek, ko je prišla država v sled nesmiselnega gospodarstva v največje stiske. Vse je vplilo po osveti in vzdihovalo po boljših časih, ki pa se niso hoteli pokazati na obzorju. Tedaj je izbruhnila ljudska nevolja in eno prvi deljan je bilo, da je razjarjena množica razdelila Bastiljo, oni dokumenti tiranstva, katerega samo ime je navdajalo ljudi z grozo.

Med zmagovalci je bila tudi mlada ženska, polne in visoke poseste, cvetoče, le in vendar s kruto potezo v obrazu. Izmed množice je ni poznal nobeden, samo Aubin Bonnemer ni bila neznana. Srečal jo je že pri Danitonu in jo je čislil kot vneto zagonitico, skoro republike. Zmagovalci pred Bastiljo so jo imenovali samo "la belle estrangere" - lepo tukko. Istopako se je udeležila Theroigne de Mericourt kot voditeljica tudi velikanskih izgredov na trgu Greve, kjer je množica med ropotom bobnov zahtevala kruha in hotela pristojni tedenega župana, da dà začigli mestno hišo. Končno se je udeležila tudi demonstracij v Versailles, kamor je odšlo nad šest tisoč Parižanov in Parižank h kralju. Tako je bila oblečena popolnoma kot amazonko, dve pištoli za posame, bič v roki in opasanja s sabljijo, ki jo je bila dobila kot častno darilo od voditeljev revolucionarjev za svojo hrabro udeležbo pri zavzetju Bastilje. Kjer se je pokazala, povsed so jo z navdušenjem sprejeli in ne malo je pri pomoglo k temu navdušenju tudi njena postava ip njen od črnih kodrov obrobiljeni lepi obraz. Kljub svojim osemindvajsetim letom je bila še vedno krasotica.

Rodila se je v Mericourt pri Liegu 13. avgusta 1762. leta kot hčerka kmečkih staršev. Njena izredna lepota je slovel po vsej okolici in privabila tudi bogatega mladega graščaka v njeno bližino. Njena lepota ga je omamila tako, da je misil, da brez nje ne more živeti. Vedno iznova je navelj priliko, da se ji je približal in ji razovedal svoje čuvstvo. Omačil jo je in deklirka se mu je vdelala z vso strastjo svoje prve ljubezni. Bili so to za njo dnevi največje sreče, ki je niso mogle kaati niti osorne besede staršev. Njemu pa se je strast kaj hitro dila, ko je dosegel vse, kar

more dati polno ljubeče žensko sreco. Zapustil jo je in se poročil z drugo.

To je zadelo mlado deklico tako globoko, da je v svojem obupu pobegnila naprej na Angleško, dokoder je prisla kmalu v Pariz kot za tedanje čase zelo izobražena žena. Njena izobrazba in njeni lepoti so ji odprle najplivnejše hiše republikancev in mnogo je pomoglo k temu tudi njen prijateljstvo z Dantonom. Zanimala se je za literaturo in za politiko in splošno nevoljo družbe, v kateri se je gibala tudi ona, jo je prepojila s sovražtvom proti visokim krogom. Z vso svojo strastjo se je oklenila revolucije, ko je ta izbruhnila, ter se ne samo z besedami, marveč tudi z dejanjem udeleževala akcije za rešitev domovine. V najburnejših časih je prihajala ob ranem jutru na javne trge, kjer se je zbiralo ljudstvo, ali pa se je udeleževala v zadržki, ali pa se je udeleževala posvetovanja voditeljev v kavarnah. Nikakor ni vprašala, če ji dovoli, da se vtika v moške pogovore in s časom se nikomur ni več edino delo, da je navzoča pri največjih posvetovanjih. Priporočila si je priznanje pri možkih, ki so videli v njej enakovredno soborilko. Zvezcer je prihajala med jakobince, med katerimi je vladala skoro neomejeno. S svojim govorom je vedela navdušiti ljudstvo do besnosti, vedela pa je tudi govoriti tako pomirjevalno, da so se hipoma polegla valovi razburjenja.

Eden najplivnejših klubov v Parizu je bil tedaj klub "Cordeliere", to je klub bratov od vrv, ki se je takoj imenoval po samostanu "Cordeliere", kjer so prebivali svoje dni frančiškani. V tem samostanu so se zbirali republikane, ki so si nadele to ime. Zelo edune stvari so se dogajale pri teh sestankih in včasih najbolj fantastični predlogi so našli v tem klubu svoje zagovornike. Seveda je bila v tem klubu tudi Theroigne de Mericourt, stalna gost in splošno navdušenje je vladalo, da so se hipoma polegla valovi razburjenja.

Eden najplivnejših klubov v Parizu je bil tedaj klub "Cordeliere", to je klub bratov od vrv, ki se je takoj imenoval po samostanu "Cordeliere", kjer so prebivali svoje dni frančiškani. V tem samostanu so se zbirali republikane, ki so si nadele to ime. Zelo edune stvari so se dogajale pri teh sestankih in včasih najbolj fantastični predlogi so našli v tem klubu svoje zagovornike. Seveda je bila v tem klubu tudi Theroigne de Mericourt, stalna gost in splošno navdušenje je vladalo, da so se hipoma polegla valovi razburjenja.

Nekega dne je prišla vsa razvjeta med zborovalce in zahtevala z največjo odločnostjo od predsednika Marata besedo. Vsi zborovalci so se zavezli nad njenim nastopom in čuli so se vzklik:

"Sabska kraljica je prišla, da obiše Salomonova distrikto!" Tem entuzijastom je spretne odgovorila mlada žena: "Gotovo, sloves vaše modrosti me je pripravil v vašo sredo. Dokažite, da ste res Salomon!" Dokažite, da imate voljo in moč zgraditi temelj svobode in požurite se, da zgradite narodni skupščini tako svetische! To edino je jedro mojega današnjega predloga. Zemlja, kjer je stata Bastilja, je prosta, ni več zidovja, ne slišijo se več vzdihni nesrečnih, ki jecajo po jehah, toda nad 100,000 delavev je brez kruha. Kaj se se botavljate? Začnite takoj zbirati denar, da zgradite palajoči narodni skupščini na kraju, kjer je stata Bastilja! Da okrasimo in obogatimo palajoči, moramo položiti vse zlato in vse dragocenosti na oltar domovine. In jaz sama vam hočem pokazati pot!"

Revolucionarni občinski svet se je polastil občinske hiše in strahovala se je začela organizirati.

Theroigne de Mericourt pa je stata ob strani. S cordelieri in jakobinci se je bila sprla, ker niso ravnali z njo tako, kakor je ona zahtevala. Theroigne de Mericourt se je bila priklopila takozvanim smrznim krompirjem v premrzlih kletih in postane sladak, škrab se je spremenil v sladkor.

Mraz razširi vodo v krompirju tako, da počišči stanične mrenie.

Ko se otaja, je vel, in ako ga prežemo, se sedi voda in njega, treba ga je hitro porabiti, drugače segunje.

Pomladni začne krompir kaliti, najprej tisti, ki ima tanjšo lupino. Pri kalenu se škrab spremeni deloma v stupeni solanin, ki se nahaja posebno v jamicah, kjer kali, in v kalah samih.

Pri izpolnju takega krompirja se morajo kali globoko izrezati. Da krompir prehitro ne kali, moramo skrbeti, da porabimo najprej krompir s tanjšo lupino in onega z debeljšo prihranimo za poslopje.

Toda to ni bilo slavohlepni ženodolj. Hrepeneja je po časte in po priznanju. Še v isti seji je zahtevala za svojo osebo sedež in glas v narodni skupščini. To je navzoč dirnilo zelo neprjetno.

Bili so sieer pripravljeni poslušati njene besede, upirali se tudi njenim pametnim predlogom, da bi pa oficjalno priznali

žensko kot sebi enakovredno, te-

ga niti tako prosvitljiveni možje, kakor so bili zbrani v klubu cor-

delierov, niso hoteli storiti. Zna-

čilna v tem oziru je izjavila pred-

sednika, ki se glasi: "Klub cor-

delierov izreka tej izredni držav-

janki za njen predlog zasluzeno-

zahvalo ter priznavata tudi, ker je

član koncilja v Macou izrecno

priznal, da imajo tudi ženske du-

še in pamet kakor možje, da se

ženskam ne sme braniti vporabljati svojo pamet, kakor se jim

zdi to dobro in potrebno. V tem

oziru daje ravno govornica le-

zgled. Zato pa ima tudi ona, ka-

kor vsaka druga, pravico tudi

vnaprej nastopati s predlogi, ki

je zde za domovino koristni.

Za sedaj pa ni mogoče ugrediti

predlogu prosilke, da bi dobila

glas in sedež v narodni skupšči-

ti, niti osorne besede staršev.

Njemu pa se je strast kaj hitro

dila, ko je dosegel vse, kar

ne glede na to, da kljub sam tudi

je zdramil, se je začelo za njo

nov, a strašno živiljenje. Čutila

za tako dovolitev ni kompeten-

za drugo.

Kaj je odgovorila ona na ta iz-

vajanja predsednika Marata, ni

znamo. Brez dvoma pa se ni vdala

brez odpora v svojo usodo. Toda

prav kmalu se je pomirila in že

je imela nove ideje in nove cilje.

Vihrovost in nestalost, ki se je

zaznala v nekaterih njenih pred-

logih, pa so izrabljali pariski hu-

moriščni listi tako, da se je zde-

lo končno republikanskemu ko-

mitem potreben, da jo spravi

vsaj za nekaj časa s pozorišča.

Republikanski komite je po-

slal s tajnikom jakobinskega klubu v Belgijo, da pripravi tam

ljudstvo za vstajo. Toda to misi-

ja je na predlagali, kakor poroča

Severov Prašek

(Severa's Antiseptic Toilet Powder)

je potrebnčina v vročem

vremenu ko se potite ali

po kopelji. Prepreča in

olajša

prišče, razpoke,

solnčno ogorelost,

teški razdraženo kožo in volno

je prijetje po britju ...

neobčano potreben za dete.

25c.

SLUŽBA.

Spisal Josip Premk.

Komaj je minulo par tednov, odkar je prišel v Loke stražmoyer Martinec, pa so že govorili vaščani, da se ženi pri poštjarjevi Rozalki. Koliko je bilo na tej stvari resnica, ni mogel od začetka nikdo dognati, kajti stražmoyer Martinec ni bil kakor njegov prednik, ki se je razgovarjal z vsakim vaščanom. Se sestimi tremi žandarji, ki so službovali na isti postaji, je govoril le službeno, in se to je zapovedovalo, skoro osornim glasom, da ni napoved nikdo pogrešal njegovega prednika, ki se je razgovarjal z vsakim vaščanom.

Se sestimi tremi žandarji, ki so službovali na isti postaji, je govoril le službeno, in se to je zapovedovalo, skoro osornim glasom, da ni napoved nikdo pogrešal njegovega prednika, ki se je razgovarjal z vsakim vaščanom.

A Martinec se ni izpremenil na svoji novi službi niti za las, zato se je zdelo marsikom celo čudno, da se ženi pri poštjarjevi Rozalki.

Pa stvar je bila resnica.

Napravili so vse nekako na tihem in tako hitro, da ju je celo župnik oklical enkrat za trikrat. In nato je bilo ženitovanje tisto in mirno, kakor še nikoli v Loka, zato so tudi Ločani skimavali in menili, da njunin zakon bo kaž prida. In še nekaj drugega se je govorilo.

Tisti Slaparjev Ivan, ki je študiral nekaj časa v mestu, po okretni smrti pa prevzel posestvo in ostal v Loka, je gledal baje za poštjarjevo Rozalko in zdaj se ugličili fantje na dolgo in široko, kakor se hoštel nad žandarjem Martinecem. Pa Slaparjev Ivan nema ni misil na nikako masevanje, ker je hitro do vasi tih in mirem, dasi nekam čudno zamisljeno celo to so opazili nekateri, da se družba nekako ogiblje.

Par dni pozneje pa je izbruhnil na pošti požar. Ponoči se je zgodilo in dasi so se trudili Ločani na vso moč, je vendor pogorelo do tal. Plamen je lizal zidovje in tako čudno naglelio in strastjo, da ni videl zunanj poštar od svoje hiše drugega, kot velik kup pepla. Da je zanečil ogenj hudo na raka, o tem so bili vsi enakih misli, a kdo bi bil storil ta zločin, ločani kar niso mogli dognati, kajti poštar je bil miroljuben in skromen človek in ni imel soraznikov. Fantje so si med seboj pogovarjali, da je zdravljil nekako skravnostno namigovali, gotove besede pa si ni upokojilo izreči, dokler ni Slaparjev Ivan s svojim ne nadnima begom iz vasi dovolj jasno, da se požigale.

Takrat so gradili nedaleč od vasi novo cesto, nadzoroval in vodil pa je delo neki tuje, ki se je nastanil pri Martinčevih. Take se je zgodilo, da ni prav vedel, kolaj in kako; cesta je bila dograjena, tisti prikupljivi tuje je odšel. Martinčeve hči pa se je skrivala pred ljudmi in dva meseca potem je porodila sina, ki so ga krstili na Medarda. Kmalu po njegovem rojstvu je izginila tudi ona. Nekateri so menili, da je odšla za njim, ko je onesrečen in zapustil, drugi pa so misili drugače, le njena mati, ki je bila vdova že nekaj let, je tihu prenašala to stanoto in negovala malega Medarda kakor lastnega otroka. In da ni umrla osem let potem nenadoma brez vsakega testamenta, bi bilo tudi Medardo življenje vse lepše in ugodnejše. Tako pa je pripadlo vse domačemu sinu, ki se je kmalu potem oženil. Medardu pa izročil koze in ove, kar je prej opravljal neki bajtarjev sin. Zdaj je bilo z Medardovim ujetjem pri kraju in že je kdaj še mogel pogledati kak tiskan papir, se je to zgodilo le ob nedeljah in praznikih. Ko je postal za pastirja že premičen, se je udinjal pri župnu za hlapce, čez stiri leta pa je odšel prostovoljno v vojsko, kjer ga je srečalo čisto novo življenje. Železna straga, kateri se je suzenjsko pokoril, mu je ngrala bolj od vsake svobode in v njegovem sru je živel samo že lja, da bi mogel kdaj tudi on zavedeni s tisto osurno silo. Red in točnost v vsem sta mu postala naenkrat najvažnejši smoter življenja in ko je drugo leto potem postal podčastnik, je svoje nazare tudi udejstvial. In polkovnik, ki je dobro poznal njegovo naravo, mu je zadne leto svetoval, naj vstopi med orožnike, kjer mu je zagotovljeno, da je lepa bodočnost. Martinec je brez vsakega pomisla sledil njegovemu nasvetu, kajti življenje, kakršno je že poprej imel, se mu je zelo tako pusto, brez vsakega reda in brez vsake oblasti, čemur bi se ne mogel nikdar več privaditi.

Izdaša se je. Žena: Povej, Janko, kaj bi ti storil, če bi jaz umrla in bi bil ti vdove?

Mož: Ravnio bi to storil, kar ti bi postala vdova.

Žena: Ti lump, ti, prej si pa veden rekel, da brez mene ne more živeti!

Ni na mestu.

Sivilja gospodična Angela je pošlala pismo stalne svoje odjemalke, naj pride na dom otroku mero vzet. Ker gospodična Angela ni ugnila odzvati se pozivu, je odgovorila: "Milostivo! Žal mi je, da ne morem priti, ker so moji dnevi štetni."

Krojač: Že stiri leta ste mi dolžni obliko...

Dolžnik: Slišite, gospod krojač, zdaj mi je po tega dovelj. Že stiri leta vam vedno in vedno obetam, da vas bom plačal... če me ne boste nehal nadlegovati z opominami, vam kratkomalo sploh ne bom nič več oblijubil.

Sit je že.

Krojač: Že stiri leta ste mi dolžni obliko...

Dolžnik: Slišite, gospod krojač, zdaj mi je po tega dovelj. Že stiri leta vam vedno in vedno obetam, da vas bom plačal... če me ne boste nehal nadlegovati z opominami, vam kratkomalo sploh ne bom nič več oblijubil.

Presenečena ljubimeca.



Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI

Predsednik: IVAN CERM, 507 Cherry Way ne Pos 57 Braddock, Pa.
 Podpredsednik: IVAN PRIMOZIC, Eveleth, Minn., Box 641.
 Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn., Box 424.
 Pomočni tajnik: MIHAEL MRAVINEC, Omaha, Neb., 1224 So. 15th St.
 Blagajnik: IVAN GOUZE, Ely, Minn., Box 154.
 Kaučnik: FRANK MEDOSH, So. Chicago, Ill., 3422 Ewing Ave.

VRHOVNI ZDRAVNICKI:

DR. MARTIN J. IVEC, Joliet, Ill., 950 No. Chicago St.

NADZORNICKI:

ALOIS KOSTELJC, Salida, Colo., Box 518.
 MIHAEL KLOPUCHAR, Camulet, Mich., 115 — 7th St.
 PETER SPEHAR, Kansas City, Kans., 422 No. 4th St.

POROTNIKI:

IVAN KERZINSIK, Burdine, Pa., Box 123.
 FRANK GOULZ, Chisholm, Minn., Box 715.
 MARTIN KOCHEVAR, Pueblo, Colo., 1215 Eller Ave.

Vsi dopisi naj se pošljajo na glavnega tajnika, vse denarne pošiljatve pa na glavnega blagajnika Jednote.

Jednotino glasilo: "GLAS NARODA".

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Delavsko gibanje. Dne 9. julija se je odpeljalo z južnega kolo-dvora v Ljubljani v Ameriko 46 Slovencev in 25 Hrvatov; v Hev (Eger) na Češkem je slo 27 Hrvatov, v Inomost 29, v Mosti na Češkem pa 17 Hrvatov.

Ce nevesta dovolj nemščine ne zna. Kasacijsko sodišče na Dunaju se je te dni bavilo z naslednjim slučajem: Privatni uradnik Mat. Bojn v Ljubljani se je seznanil z natakarico Marijo Lončar, kateri je obljubil zakon. Dolocen je bil že čas poroke in nevesta je kupila opravo za stanovanje ter je posodila svojemu ženinu 300 kron. Böhm je pa v zadnjem trenutku zaroko razdril, nakar ga je Marija Lončar tožila, da jo je speljal z obljubo, da jo poroči in da ji je izvabil 300 K. Stvar je prišla v Ljubljani pred sodišče. Zagovornik Böhma je navajal, da je Lončarjeva pri njenem podpisala izjavno, da je onih 300 kron Bömu le posodila, da jih je dobila že nazaj in da s tem storja poravnana. Ljubljansko deželno sodišče pa je bilo mnenja, da Maria Lončarjeva ne razume toliko nemščine, da bi razumela, kaj je podpisala, ter je Böhma obsojila na štiri mesece ječe. Kasacijsko sodišče je razveljavilo razsodbo ljubljanskega deželnega sodišča in odredilo novo razpravo, češ, da bi bilo treba Böhmova zagovornika zaščititi kot pričo, ako se mu zdi, da je tožiteljica ona, kar je podpisala, zadostno razumela. Ta obravnava uči, da so znani slovenski dekleti z gospodji, katerih dovolj ne razumejo, nevarna.

Noč ima svojo moč. V noči od pustne nedelje na pondeljek t. l. je v Bodlajevi gostilni na Brezjah popivalo več fantov, med njimi brata Jožeta in Janeza Pernusa, posestnikova sinova iz Leš, ter posestnika Jožeta Pretner iz Brezja. V gostilni je bilo precej glosno, zavitač pijača je gostom razgrela glave in proti jutru se je vnel prepir, ki ga je največ s svojim zabavljanjem in izivjanjem povzročil Jožef Pretner. Lotil se je pa tudi fantov Jerneja Zupanca in Janeza Pernusa dejansko. Da bi pomiril gostilničar voče olave, je velel Pretnerju, naj mu gre svetit, ker gre po vino, kar je Pretner tudi storil. Tako pa po odhodu Pretnerjevem se je izrazil Jožef Pernus: "Sreča zanj, da je odsel!" Tudi obdolžencev in se nekaj drugih gostov je hotelo iti na prost, a gostilničar se je postavila pred vrata, da bi jim izhod zabranila, kar se ji je pa ni posrečilo. Nato sta prišla gostilničar in Pretner iz kuhinje, kamor sta šla po svetilko. Hotela sta iti v klek po vino. Ko je Pretner zagledal Jožefa Pernusa, ga je zopet z neko besedo zobel, a ta ga je sunil z levo roko v stran, z desno roko pa ga je udaril z edinstveno nožem od vrha navzdol po glavi, da je takoj padel vznak. Ko se je Pretner vzdignil, ga je zopet nekdo Pernuševih sunil z nožem v hrbet. Pretner je zbežal čez dvorišče, a sta oba Pernusa stekla za njim. Kakor priče zatrjujejo, sta imela oba obdolžence krvave roke. Janez Pernus je nekemu fantu pokazal krvavi nož, rekoč: "Vi's ga!", drugi brat Jožef je pa na gostilničarjevo predstavitev izustil: "Naj le erkne in naj ga vrag vzame!"

PRIMORSKO.

Žrtev maščevanja. Tovarniška mojstra Makaronoviča v Trstu sta napadla dva delavca na cesti, ko se je vračal domov. Napad sta izvršila iz maščevanja krvave roke. Janez Pernus je nekemu fantu pokazal krvavi nož, rekoč: "Vi's ga!", drugi brat Jožef je pa na gostilničarjevo predstavitev izustil: "Naj le

v bolnišnico. Napadalec sta nezno kam pobegnila.

Nesreča, Ivan Sabadin je delal v Trstu na parniku "Stambul" ter izlagal blago. Nesreča je hotela, da mu je padel na nogo omet ter mu je zdobil. Prepeljali so ga v bolnico.

Velik požar v Podbrdu. Pred tednom je udarila poniki strela posestvo Tomáša Torkarja v Podbrdu. Strela je zanetila ogenj, ki se je tako hitro širil, da so bili v kratkem v ognju poleg hiševsa gospodarska poslopja in več sosednjih hiš. Prebivalci so si komaj resili življene. Pretila je večina nevarnost, da pogori celo vas in le okoliščini se je zahvaliti, da nismo vetrata, da so mogli ogenj omesti. Skupno škodo cenijo, čez 42.900 K. proti kateri je zavarovalni malenkostna.

Vtopljenica. Te dni so potegnili iz morja mornarji v bližini Lloydove palače v Trstu neznanega moškega vtopljenice. Zdravnik je konstatiral, da je bil vtopljenice le nekaj ur v vodi. Predno so odpeljali truplo v mrtvašnico, je dobral neki mornar, da je vtopljenec 46letni kovač Ivan Rožič iz Pirana. — Dopolnil pa so potegnili iz morja približno 20 let staro, čedno oblečeno dekle, ki je ne pozna. Truplo so odpeljali v mrtvašnico.

Umor v javni hiši v starem mestu v Trstu. V javni hiši najnižje vrste v zloglasnem tržaškem stremetu, in sicer v ulici Filippo, se je izvršil umor. Ob pol 2. poноči je prišel v ulico neki slikar Carlo, sel v dotično hišo in se zelo razgovarjati s svojo znanko Lojzo Alfonzi. Mož je bil v to delo zanj ali razbljen in jo je delo časa pregovarjal, da bi šla z njim in postala njegova ljubica. Toda ga je vedno odločno zavračala. Po kratkem pogovoru sta šla oba iz takozvanega stolna v tretje nadstropje. Ne dolgo po tem je priletel po stopnicah, klicanje na pomoč, vsa v krvi Alfonzi, za njo pa je tekel Carlo. Zločinec je stražnik artilerij, Alfonzi pa je poklicani zdravnik za silo obvezal. Imela je 12 ran na prsih, na vratu in na glavi. Dve rani sta bili smrtni. Alfonzi sta odpeljali v bolnišnico, toda v vestibulu bolnišnice je dekle umrla.

Dutzerjeva usoda. Dne 5. oktobra 1910 je od 17. pešpolka iz Celovca pobegnil leta 1887 v Solnogradu rojeni na Dobrovnu pri Ljubljani pristojni titularni računski uarednik Viktor Mravlje in voneveril nekaj vojaškega denarja. V Celovcu se je obleklo v civilno obleko ter jo popihal v Italijo. Najprvo je bil v Vidmuhu, nato pa je šel v Genovo, odkoder je bil odpeljal na Holandsko. Ker je bil že preje matroz, je vstopil v Rotterdam na nek parnik v službo. Pri tem je prišel v vse večje Luke Severne Amerike, Avstralije, Angleške itd. Pred enim letom je vstopil v službo na norveški parnik "Ingstadt". Na tem je bil težko telesno poskodovan in bil v Londonu oddan v bolnišnico, kjer je bil 12 tednov. Med tem časom je po avstro-ogrskem generalnem konzulatu tekla s plovno družbo tožba za povrnitev stroškov, ki je slednjič zanj 53 funtov sterlingov, katere je dobil pri avstro-ogrskem konzulatu v Londonu. Tudi članji parnika "Ingstadt" so zanj nabrali pet funtov sterlingov. Tudi neka dame iz Nemčije mu je dala za vrnitev v domovino 50 mark. Ko je zapustil bolnišnico, se je odpeljal s parnikom v Trst, od tu pa v svojo domovino, občino Dobrovo. Koncem minulega meseca (junija) mu je postal trgovsko ministervom 1294 K 66 v, ki jih je dobito zanj kot darilo in odškodnino za poškodbo. Nato je vzel pri zupaniju na Dobrovi delavsko književno ter odšel v Ljubljano, kjer se je seznanil z nekima ženskama. Te dni jih je šel iskat v Moste ter se z njima odpeljal v Dravje. Pozno zvečer so se odpeljali z izvoščkom nazaj in se ustavili v neki gostilni v Kolodvorski ulici, kjer so se ženske vpisale za sestri Franciško in Marijo Cerar, Mravlje pa za mornarja Viktorja Pesorta iz Ljubljane, in baš ta slučaj je hotel, da ga je zadebla usoda. Ko je policija drugi dan vse tri aretovala, se je zadela popolnoma razvozljala in dognata se je, da je prva ženska Franciška Jevšekova iz Peči pri Kamniku, ki ima tudi za mesto prevedan povratek, druga pa slaboglasna Marija Krešovska. Pri Mravljetu, ki je vse priznal, so našli še 1097 K 38 vin, denarja ter ga izročili garnizijskemu, ženski pa okrajnemu sodišču.

UMOR IN SAMOMOR.

Rojak P. R. je bil jeden izmed tistih ljudi, kateri bi bil rad postal kdaj samostojen. Veselila ga je najbolj kmetija. Obrnil se je do nekih agentov, kateri so mu ponujali zemljo skoro zastonj in mu pisarili, da je najboljša zemlja po tri dolarje. Verjel je in kupil. Zemlja res ni bila baš presla ba. Z veseljem se je naselil kmalu kasneje, a kmalu videl, kako je bil ljuto varan. Spoznal je, da je kraj prevreč, zelo nezdrav, voda slab in kar je glavno; da ni bilo dovolj dežja, da bi rastlo. Uničeni so bili njegovi upi. Vsled lahikovernosti je napravil takorečo samor s svojimi upovi in umor upov svoje družine. Svarilen vzeled vsem, kateri vse verjamajo, posebno pa tistim, kateri misijo, da je zemlja vse. Prijatelji, tudi slaba zemlja se v par letih izboljša, slabo podnebje in nezdrav kraj pa ostane za vselej. Zato naj te ne vabijo vabilni glasovi raznih agentov, katerih je danes toliko kot gob po dežju. Kadarski misliš v resnici kaj kupiti obrni se do Krže-Mladic Land Co., 2616 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill., telefonska štev. Lawndale 7449. Naznani nam prihod ali pa telefoniraj iz postaje. Ta dva nista nobena agenta, ampak lastnika sveta, katerega prodaja. Kraj je najzdrevajši, voda iz starega kraja, raste vse od polvirščine, podnebje zmerino kot vinski pridelkov do trte, proda lahko vse in pridelež prvo leto več, kot te včela vsa zemlja. Letos so se rojaki naselili, a so že do malega izčistili vse, mi tudi ne pomagamo, kjer moremo in znamo: kupimo vse in prodalj jih vse pridelke po dobrih cehah. Cena naših zemljišč je od 16 do 24 dolarjev za aker, sto dollarje v gotovini, ostalo po 10 dolarjev na mesec. Kupi zdaj, do kler je še cena zmerna, če želiš postati samostojen, če ne, pa bo peljali so ga v brezupnem stanju di in ostani večni suženj drugih.

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Cenjenim rojakom v Salida, Colo., in okolici naznajamo, da je za tamešnjo okolico naš zastopnik

ANDREJ BOMBACH,

kateri je od nas pooblaščen po-

birati naročnino za Glas Naroda

in izdavati pravoveljavna potroš-

čila, ter ga rojakom toplo pripo-

čitamo.

S spoštovanjem

Upravnštvo Glas Naroda.

VAŽNO ZA VSAKEGA SLOVENCA!

Vsek potnik, kateri potuje skozi New York bodisi v stari kraj ali pa z starega kraja naj obiše

PRVI SLOVENSKO-HRVATSKI

HOTEL

AUGUST BACH,

145 Washington St., New York,

Corner Cedar St.

Na razpolago so vedno čiste

sobe in dobra domaća hrana po

nizkih cenah.

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Cenjenim rojakom v Salida, Colo.,

in okolici naznajamo, da je za

tamešnjo okolico naš za-

stropnik

G. LOUIS COSTELLO,

Salida, Colo.,

kateri je pooblaščen sprejemati

naročnino za Glas Naroda in na-

ročila za knjige, vsled cesar ga

rojaku najtopleje priporočamo.

Upravnštvo Glas Naroda.

Iščem svojega brata ALOJZIJA KORDIŠ. Doma je iz Srednje vasi pri Loškem potoku. Če kdo izmed rojakov ve zauj, prosim, da mi naznani njegov naslov, ali naj se pa sam javi. Frank Kordiš, Wetumpka, Ala. (25-29-7)

Velik požar v Podbrdu. Pred tednom je udarila poniki strela posestvo Tomáša Torkarja v Podbrdu. Strela je zanetila ogenj, ki se je tako hitro širil, da so bili v kratkem v ognju poleg hiševsa gospodarska poslopja in več sosednjih hiš. Prebivalci so si komaj resili življene. Pretila je večina nevarnost, da pogori celo vas in le okoliščini se je zahvaliti, da nismo vetrata, da so mogli ogenj omesti. Skupno škodo cenijo, čez 42.900 K. proti kateri je zavarovalni malenkostna.

Vtopljenica. Te dni so potegnili iz morja mornarji v bližini Lloydove palače v Trstu neznanega moškega vtopljenice. Zdravnik je konstatiral, da je bil vtopljenice le nekaj ur v vodi. Predno so odpeljali truplo v mrtvašnico, je dobral neki mornar, da je vtopljenec 46letni kovač Ivan Rožič iz Pirana. — Dopolnil pa so potegnili iz morja približno 20 let staro, čedno oblečeno dekle, ki je ne pozna. Truplo so odpeljali v mrtvašnico.

(24-27-7)

Iščem svojega sina JAKOBA FURLAN. Doma je iz vasi Dobie, pošta Begunje pri Cerknici. Pred petimi meseci je bila v Ashtola, Pac, in sedaj ne vem, kje se nahaja. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njej, da mi naznani njegov naslov, ali naj se pa sam javi. — Jacob Furlan, Box 39, Mayburg, Pa. (24-27-7)

(25-29-7)

Iščem MARIJO PAVLIN. Doma je iz Kremence pri Cerknici. Pred dvema leti je bila v Jenningston, W. Va., in sedaj sem zavedela, da se nahaja nekje v Clevelandu, Ohio. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njej, da mi naznani njegov naslov, ali naj se pa sama javi. — Fannie Stražer, sedaj Okorn, Box 715, Eveleth, Minn. (24-29-7)

(25-29-7)

Iščem MARIJO PAVLIN. Doma je iz Kremence pri Cerknici. Pred dvema leti je bila v Jenningston, W. Va., in sedaj sem zavedela, da se nahaja nekje v Clevelandu, Ohio. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njej, da mi naznani njegov naslov, ali naj se pa sama javi. — Fannie Stražer, sedaj Okorn, Box 715, Eveleth, Minn. (24-29-7)

(25-29-7)

Iščem MARIJO PAVLIN. Doma je iz Kremence pri Cerknici. Pred dvema leti je bila v Jenningston, W. Va., in sedaj sem zavedela, da se nahaja nekje v

Slov. Delavska



Podpora Zveza

Vstanovljena dne 16. avgusta 1908.

Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Pennsylvania, s sedežem v CONEMAUGH, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D No 1 Conemaugh
 Podpredsednik: JAKOB KOCJAN, Box 508, Conemaugh, Pa.
 Glavni tajnik: VILJEM SITTER, Lock Box 57, Conemaugh, Pa.
 Pomorni tajnik: ALOJZIJ BAUDER, Box 1, Dunlo, Pa.
 Glavni blagajnik: IVAN PAJK, L. Box 228, Conemaugh, Pa.
 Pomorni blagajnik: IVAN BREZOVEC, Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

I nadzornik: FRANK BARTOL, Box 274, Thomas, W. Va.
 II nadzornik: ANDREJ VIDRIH, P. O. Box 523, Conemaugh, Pa.
 III nadzornik: ANDREJ ROMBAC, 1669 E. 33rd St., Lorain, Ohio

POROTNIKI:

I porotnik: JOSIP SVORODA, 633 Main Ave., Johnstown, Pa.
 II porotnik: ANTON PINTAR, Box 204, Moon Run, Pa.
 III porotnik: MIHAEL KRIVEC, Box 224, Primero, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

M. A. M. BRALLIER, Grove St, Conemaugh, Pa.

Cenjena društva, ostroma ali uradnik, se očitno prošteje, po
 vsej denar naravnosti na blagajnik in nikogar drugemu, vse dopise pa
 na glavnega tajnika.

V slučaju, da opazimo društveni tajniki pri mesecnih poročilih, ali
 sploh kjerisibodi v poročnih glavnih tajnikih kakre pomarjanljivosti, naj
 te napomenu naznamenja na urad glavnega tajnika, da se v prihodnjem po-
 pravi.

Društveno glosilo: "GLAS NARODA"

PEKLENSKO ŽIVLJENJE.

ROMAN.

P. n. slovenski spisatel Emil Gaberlau.

Priredil za "U. N." Bert P. Lakner.

DRUGA KNJIGA

(Daleje.)

"Gospod Ferailleur!" je tisto šepnil.

Mladci mož se je nehotno obrnil. Ko pa je spoznal napako, da se je bil izdal, je planil na Chapina ter ga močno zgrabili za roko. "Nesrečen!" je vzkliknil, "kdo si, kdo te je poslal, da me zasleduješ in kaj hočeš od mena."

"Ne tako burno, gospod, ne stiskajte tako močno. — Saj me vendar boli. — Poslala me je Margaretta!"

DVANAJSTO POGLAVJE.

Odločitev se bliža.

"Daj, Gospod, da mi pride Pascal kmalu na pomoč!"

Tako je molila Margaretta iz globine svoje duše, ko je zapustila pisarno gospoda Izidora Fortunata. Sedaj ni bil temni načrt, kojega žrtev je bila postala, zanjo nikaka skrivnost več. Ko je svoje lastne domnevanja izpopolnila s tem, kar je bila ravnokar slišala, je ležala resnica takoreč prej njo. A mesto da bi jo ponuril, jo je gospod Fortunat z razkrimet resničnega položaja še bolj vznemil.

Kako velika je morala biti jeza lahkoživeca, ki je bil prisiljen, posluževati se skrajnih sredstev in ki je vendar eutil, da hiti z viška sijaju v zasluženo siromaštvo. Ali ne bo vsega zmogen, da si vsaj navidez ohrani nekdanji blesk za eno leto, meseč, celo za en dan! Ali ni že dosti glubočak! Ali bi se pomislil izvršiti hudo delstvo, umor! Vsa mrzljavica, se je vborga deklica povpraševala, ali je Pascal še živ, dočim si ga je v živi domišljiji slikala mrtvega na tleh, v kaki zapuščeni ulici. In kake nevarnosti so pretile celo njej! Kajti poznanje preteklosti ji ni odkrivalo pogleda v bodočnost. Kaj naj pomeni pisano Valorsaya in kakšno vsodo ji je bil določil, da se je že v naprej tako zmagovalno vedel? Bila je tako zelo razburjena, da je za trenutek mislila pohititi k staremu mirovemu sodniku ter ga poprositi za pomoč in varstvo. A ta napad bojaljivosti je kmalu prenehal. Kje pa je bila njena volja? Aji jo je zapustila moč v odlöčilnem trenutku?

"Ne, tisočkrat ne!" je rekla sama sebi. "Naj, poginem, ako mi je usojeno, a poginu hocem med bojem."

Čim bolj se je bližal Pigalle cestni tembolj je postajala samozvestna ter je na tihem iskal opravičila, ako bi jo slučajno kdo vprašal, zakaj je tako dolgo izostala. Nepotrebitna bojazenskot Kot pri odhodu, so bili tudi pri prihodu v hiši sami tuje, katere so prejšnji večer zborovali.

Zelo važni opravki so zadrževali generala in generalico, da nista mogla priti domov! General je moral kazati svoje konje in baronica je letala po prodajalnah. Gospa Leon pa je bila pri svoji že večkrat imenovan družini.

Margareta je bila torej sama ter je ravno sedla za mizo, da bi pisala, kar ji je sluga prinesel poročilo, da je njena šivilja zunaj ter da želi z njo govoriti.

"Naj vstopi," je rekla s čudno živalnostjo. "Takoj!"

Bila je to ženska kakih 40 let, zelo-priprosto oblecena, a finega vedenja. V navzočnosti služe se je priklonila, ko pa je ta odšel, je stopila k Margaretu ter jo prijela za obe roki.

"Doga gospodična," je rekla, "jaz sem svakinja vašega starega prijatelja, mirovnega sodnika. Ker vam ima sporociti nujen svet in ker sta se vidli dogovorila, da bo sel igral vlogo šivilje, sem se mu ponudila jaz, ker mislim, da bi mu ne bilo mogoče najti zanesljivejše osebe."

Solza je zabilstela v očesu Margarete, tako je bila nesrečna deklica gospodinja. "Kako vam bom mogla to kedaj povrniti, draga gospa," je vzkliknila.

"Na ta način, da se mi sploh ne zahvalite — in da hitro preberete tole pismo."

Pismo se je glasilo: Drago dete! Konečno sem vendar tatovom na sledu. Posrečilo se mi je stopiti v zvezo z ljudmi, od kajih je gospod Chalusse na dan pred svojo smrtno sprejeti denar. Posrečilo se mi je tudi, da sem dobil natancen popis menic in številke bankovev, ki so se nahajali v pisalni mizi. Na podlagi tega bomu čisto gotovo našli enega ali vse krive. — F. kot mi pišete, nesmiselno zupravljam. Skusajte tim preje zvedeti, kje in pri katerih trgovcih. Še enkrat: jaz jamčim za vspesk. Vjeli jih bomo kot miško v pesu! — Pogum!"

"No!" je rekla dama, ki se je izdajala za šiviljo, ko je videla, da je Margaretta do konca prebrala. "Kaj naj sporocim svojemu bratu?"

"Da bo imel jutri vsa pojasmila, katera zahteva. Danes vem za ime kolarja, pri katerem je general naročil svoj voz."

"Zapišite mi ga. To je vsaj nekaj."

Margareta ji je izročila listek z imenom, nakar je dama odšla, da je tudi deležna skrivnostnega posla, v kogega je bil zapleten njen brat.

Margareta je bila zelo vesela, da se jo podpira na tako vesen način. Bodočnost, kateri si je nekaj trenutkov poprej tako emno slikala, se je naenkrat razjasnila. S fotografiranim pismom je imela morda markijo v rokah, dočim je mogel mirovni sodnik pomočjo števil bankovev prijeti zakonska Fondege. Previdnost jo je očividno vzela v svoje varstvo. Pri teh občutkih ji je bilo ahko s smehljajočim obrazom sprejeti enega za drugim, ko so prišli domov, najprvo gospo Leon, ki je prihital vsa razburjenja, nato gospo Fondege, kateri sta sledila dva s paketi obložena dečka in konečno generala, ki je bil prav prijeten dečku kakih 27 let, z brezpostembnim, a dobrohotnim obrazom, živahnimi očmi. Ponosno je ropotal z ostrogami.

Pred Margaretom se je priklonil s prijaznim usmievom ter ji ponudil roko, da jo popelje v obednico, ko je sluga naznalil, da je pogrnjen.

Ker ji je pri obedu sedel nasproti, ga je Margaretta na skrivaj obrazovala. Nikoli se ni bila našla toliko samozačovaljstva v zvezi z duševno plitvostjo. Ta človek si je bil gotovo svest, da jo v kratkem pridobi.

(Tajne prihodnjije)

= Cenik knjig, =

katere se dobe v zalogi

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

MOLITVENIKI:

DUŠNA PAŠA, vezana	80
z zlato obrezo	1.
POBOŽNI KRISTJAN, fino	85
vezana	85
SVETA URA, zlata obreza fi-	1.20
no vezana	1.20
SVETI ROŽNI VENEC,	50
VODITELJ V SREČNO VEČ-	—
NOST, zlata obreza fino ve-	zana
1.	70
VRTEC NEBEŠKI, v platno	vezana

POUČNE KNJIGE:

Abecednik slov. vezan	25
Ahecednik nemški	25
Ahnov nemško angleški tol-	50
mač,	50
Evangelij, vezan	50
Domači zdravnik	50
Novekuharke bukve, vez.	80
Nemščina brez učitelja	50
Grundris der slovenischen	—
Sprache, vezan	1.
Hitri računar, vezan	40
Angleščina brez učitelja	40
Mala pesmarica	30
Angl. slov. in slov. angl.	—
slovar	40
Prva nemška vadnica	40
Katekizem, mal	15
veliki	—
Pesmarica Glasbene Matice,	—
fino vezana	1.25
Prva računica,	30
Slovar slovensko-nemški (Ja-	—
nežič - Bartel) nova izda-	2.50
ja	2.50
Zgodbe sv. pisma, stare in no-	—
vje zaveze, vezane	50
Zirovnik, narodne pesmi, ve-	—
zane, I., II., III. in IV. zve-	—
zek, vsaki po	50

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE

KNJIGE:	—
Andrej Hofer,	—
Avstrijska ekspedicija,	—
Avstrijski junaki, broš-	—
vezan	—
Baron Trenk,	—
Belle noči . . .	—
Belgrajski biser,	—
Beneška vedeževalka,	—
Beračeve skrivnosti, sto zvez-	kov.
Beracica	—
Boji za pravico,	—
Božični darovi,	—
Bucek v strahu, burka	—
Burska vojska,	—
Car in tesar	—
Cerkvice na skali,	—
Cesar Fran Josip,	—
Clovek in pol	—
Črni bratje	—
Ciganova osvetna,	—
Ciganška sirotka, 93 zvezkov	5.
Cvetke,	—
Čas je zlato,	—
Darinka mala Crnogorka,	—
Deteljica, življenje treh	—
kranj. bratov	—
Damsa s kameljami	—
Deset let v peku	—
Domači na tujem	—
Dobrota in hvaležnost	—
Dve povištvi,	—
Dve éndapski pravljici,	—
Erazem Predjamski	—
Evstahija, dobra hči	—
Fabiola	—
Fra Diavolo,	—
Friderik Baraga,	—
George Stephenson, oče telez-	nic.
Golobček in kanarček,	—
Godčevski katekizem,	—
Graf Radecki,	—
Grofica beracica, sto zvezkov 4.	—
Gozdovnik, 2 zvezka	—
Hedvika, banditova nevera,	—
Hildegarda,	—
Hirlanda,	—
Hubad, priovedke, I. in II.	—
zvezek po	—

'oletna praktika,

Strah na Sokolske gradu,

— 60 Razne svete podobe po

ducat

Album mesta New York s

krasnimi slikami mesta.

— 35

ZEMLJEVIDI

Zmljevid Avstro - Ogrske,

mali

— 10 veliki

Zmljevid Kranjske dežele,

mali